

[1993 மார்ச் 30]

இணைப்பு—III

(121-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

உணவு, நுகர்பொருள் வழங்கல்மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்தகொள்கை விளக்கக் குறிப்பு1. முன்னுரை :

இன்றியமையாப் பொருட்கள் பொது மக்களுக்குப் போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதே உணவுப் பொருள் வழங்கல் குறித்த அரசின் கொள்கையாகும். ஆக்கப்பூர்வமான பொது விநியோக முறையைப் பராமரிப்பதாலும், மக்களால் அதிக அளவில் உபயோகிக்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகளை கண்காணிப்பதாலும், 1955ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை செயல்படுத்துவதாலும், மாநிலத்தில் நுகர்வோர் இயக்கம் பலம்பெற அதனை ஊக்குவிப்பதாலும், இக்கொள்கையை வெற்றிகரமாக அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது.

உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர், உணவுப் பொருள் வழங்கல் (குற்றப் புலனாய்வு) காவல் துறைத் துணைத் தலைவர் ஆகிய இரண்டு துறைத் தலைவர்களுடன் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் ஆகிய இரு அரசு நிறுவனங்கள் இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன. 1986ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம், மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியனவும் இத்துறையின் கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன.

பின்வரும் பத்திகள் அரசு மேற்கண்ட கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்கு உதவியாக உள்ள பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றி விவரிக்கின்றன.

2. பொது விநியோக முறை :

1964ஆம் ஆண்டு முதல் குடும்ப அட்டைகள் மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்களை விநியோகிக்கும் முறை தமிழ்நாட்டில் உள்ளது. 1966ஆம் ஆண்டு முதல் 1970ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப்பகுதி மற்றும் கோயம்புத்தூர் நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப்பகுதிகளில் சட்டப்படியான உணவுப் பங்கீட்டு முறை அமுல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1975ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்புக்குப் பின் மாநிலத்திலுள்ள

1993 ஏப்ரல் 30]

அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. பொது மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்கள் போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கை நிறைவு பெற, பொது விநியோக முறை ஒரு முக்கிய சாதனமாகும். பொது மக்கள் சுலபமாகச் சென்று பெறக்கூடிய இடங்களில், வாங்க இயலக்கூடிய விலைகளில், ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கத் தரத்தில், சில இன்றியமையாப் பொருட்களை கிடைக்கச் செய்வதே பொது விநியோக முறையின் குறிக்கோளாகும். தற்போது பொது விநியோக முறையில் மாநிலத்தின் அனைத்து வருவாய் கிராமங்களிலும் உள்ள நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அனைத்து குடும்பங்களுக்கும், குடும்ப அட்டைகள் மூலமாக அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் ஆகியவற்றை அரசு வழங்கி வருகிறது.

குடும்ப அட்டைகள் :

1982ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்புக்குப் பின் மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் 1988ஆம் ஆண்டு பழைய குடும்ப அட்டைகளில் இருந்த பதிவுக் குறிப்புகளுடனேயே புதிதாக அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. இந்தக் குடும்ப அட்டைகள் 31-12-1992 வரை அமுலில் இருந்தன.

முன்பிருந்த குடும்ப அட்டைகளில் இருந்த பதிவுக் குறிப்புகள், குறிப்பாக குடும்ப வருமானம் போன்ற குடும்பத்தைப் பற்றிய தற்சமயத்திற்கான சரியான தகவல்களைத் தராததால், 1993 முதல் 1998ஆம் ஆண்டுகள் வரையிலான காலத்துக்கு புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டபோது, குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்கள் சரியான வருமானத்தைத் தாங்களே முன்வந்து தரச் செய்யும் ஒரு திட்டம் மூலம் குடும்பத்தைப் பற்றிய சரியான விவரங்கள் பெறப்பட்டு கணப்பணியாளர்களால் சரிபார்க்கப்பட்ட பின் அவை புதிய குடும்ப அட்டைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1-1-1993 முதல் புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த புதிய விவரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு இதுவரை ஏறக்குறைய 120 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. புதிய குடும்ப அட்டைகளை வழங்கும்போது ஒவ்வொரு தெருவிலும் உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு, முன்பிருந்ததுபோல் அல்லாமல், அவர்கள் வசிக்கும் இடத்துக்கு அருகில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலேயே அவை இணைக்கப்பட்டு 'இடத்திற்கான சேவை' என்ற ஒரு புதிய திட்டமொன்று புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

[1993 ஏப்ரல் 30]

குடும்ப அட்டை இல்லாத குடும்பத்தினர் குடும்ப அட்டை பெற புதிய விண்ணப்பங்களை 1993 பிப்ரவரி மாதம் இறுதிவரை தரலாம் என அரசு அறிவித்தது. இந்த விண்ணப்பங்களை வெள்ளைத் தாள்களிலேயே எழுதி அனுப்பினால் போதும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. மாநில முழுவதும் இத்தகைய 35 இலட்சம் விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இந்த விண்ணப்பங்களை பரிசீலிக்கும் வேலை ஏற்கெனவே துவக்கப்பட்டுவிட்டது. புதிய குடும்ப அட்டைகள் நான்கு அல்லது ஆறு மாதங்களில் வழங்கப் பட்டுவிடும்.

நியாயவிலைக் கடைகள் :

ஒவ்வொரு வருவாய்க் கிராமத்திலும் ஒரு நியாயவிலைக்கடையாவது இருக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். தற்சமயம் மாநிலம் முழுவதுமாக 21,985 நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 20,912 கடைகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், மீதமுள்ள கடைகளை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடத்தி வருகின்றன.

பகுதிநேர நியாயவிலைக் கடைகள் :

இரண்டு நியாயவிலைக் கடைகளின் இடையேயுள்ள தூரம் 3 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் இருந்தால் அங்கு பகுதி நேர நியாயவிலைக் கடையினைத் திறக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்தக் கடைகளை நடத்துவதற்கான கட்டிடங்கள் வாடகையின்றி பெறப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. முழுநேர நியாயவிலைக் கடைகளில் உள்ள பணியாளர்களே இந்தப் பகுதிநேர நியாயவிலைக் கடைகளையும் கவனித்து வருவர். தற்போது இம்மாநிலத்தில் இதுபோன்ற 903 பகுதிநேர நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன.

நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் :

நெடுந்தூரம் உள்ள மற்றும் மலைப்பாங்கான எளிதில் சென்றடைய முடியாத பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு வட ஆற்காடு அம்பேத்கார், திண்டுக்கல் அண்ணா, திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன், நீலகிரி, பெரியார் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் 11 நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. மேலும், எட்டு நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி மற்றும் சேலம் மாவட்டங்களுக்கு வழங்கப்படவுள்ளன.

1993 மார்ச் 30]

கிராமக் கடைகள் அனைத்திலும் பகுதி நேர பட்டியல், எழுத்தர்/விற்பனையாளரே, மாதமொன்றுக்கு 100 ரூபாய் ஊதியத்தில் பணியமர்த்தப்பட்டனர். பின்னர் இந்த ஊதியம் மாதத்துக்கு 150 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது.

இந்த கிராமக் கடைகள் 500 மற்றும் அதற்கதிகமான மக்கட் தொகையுள்ள கிராமங்களில் திறக்கப்பட்டன. மக்கட் தொகை 100-க்கு மேலும், ஆனால், 500-க்கும் குறைவாக உள்ள கிராமங்களில் பகுதிநேரக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன.

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நியாயவிலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்டவாறு சீராக உயர்ந்து வந்துள்ளது.

ஆண்டு. கடைகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)
1977	8,576
1978	10,182
1979	17,002
1980	17,386
1981-82	17,536
1983	17,796
1984	20,458
1985	20,458
1986	21,035
1987	21,114
1988	21,141
1989	21,134
1990	21,935
1991	21,977
1992	21,985

கடைகளின் எண்ணிக்கை அவை இருக்கும் பகுதிகள், மற்றும் அவற்றை நடத்தும் நிறுவனங்கள் :

ஊரக மற்றும் நகரப் பகுதிகளிலுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும்

[1993 மார்ச் 30]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படும் கடைகளின் விபரம் பின் வருமாறு :—

நிறுவனம்.

பகுதி. தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சார்புமுறை மொத்தம்.
நுகர்பொருள் சங்கங்கள். பதிவாளர்கள்
வாணிபக்கழகம்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ஊரகம்	337	16,455	73	16,865
நகரம்	736	4,229	155	5,120
மொத்தம் ..	1,073	20,684	228	21,985

மானிலத்தில் உள்ள நியாயவிலைக் கடைகள், அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே உள்ள பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

குடும்ப அட்டைகளின் கடைகளின் திறன்* திறன்†
எண்ணிக்கை. எண்ணிக்கை. எண்ணிக்கை. சதவிகிதம்

(1)	(2)	(3)	(4)
1. 100க்குக் குறைவு	776	..	3
2. 101-200	2,270	3,046	13
3. 201-300	2,473	5,519	25
4. 301-400	2,426	7,945	36
5. 401-500	1,941	9,886	45
6. 501-600	1,784	11,670	53
7. 601-700	1,863	13,533	61
8. 701-800	1,805	15,338	69
9. 801-900	1,751	17,089	78
10. 901-1,000	1,551	18,640	85
11. 1,000க்கு மேல்	3,345	21,985	100
மொத்தம் ..	21,985		

*திறன் எண்ணிக்கை—
Cumulative Total.

†திறன் சதவீதம்—
Cumulative Percentage.

1993 மார்ச் 30]

சில்லறை விற்பனைக்கான விளிம்பு :

சில்லறை விற்பனையாளர்களான கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடைகளை நடத்த உதவும் பொருட்டு அரசு பொது விநியோக முறையில் விநியோகிக்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு விளிம்பினை (Margin) அனுமதித்துள்ளது :—

பொருள்விளிம்பு

அரிசி	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய்
கோதுமை	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 18 ரூபாய்
சர்க்கரை	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 7.26 ரூபாய்
மண்ணெண்ணெய்	ஒரு கிலோ விட்டருக்கு 305 ரூபாய்

இவற்றில் அரிசிக்கான விளிம்பு, குடும்ப அட்டைதாரர்களின் சில்லறை விலை உயர்த்தப்படாமல், அரசாலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. மற்றவை அட்டைதாரர்கள் வாங்கும் பொருட்களின் சில்லறை விலையில் சேர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன. அரிசி, கோதுமை மற்றும் சர்க்கரை கோணிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அவற்றை வற்று தமது வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக அவர்களிடமே ஒப்புவிக்கப்படுகின்றன. தற்போதுள்ள சில்லறை விற்பனை விளிம்புகளின் மூலம் பெறப்படும் தொகையைக் கொண்டு ஒரு நியாய விலைக் கடையை வருமான இழப்பின்றி நடத்த குறைந்தது 800 குடும்ப அட்டைகளாவது அக்கடைக்கு இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு கடையாவது இருக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்திருப்பதால், பல கிராமக் கடைகளில் 800 அட்டைகளுக்கும் குறைவாகவே அட்டைகள் உள்ளன. மொத்தம் உள்ள 21,985 கடைகளில், 15,338 கடைகள் அதாவது 69 சதவீதம் இவ்வாறு இருப்பதால் அவை பொருளாதார அடிப்படையில் லாபகரமாக இயங்கவில்லை. இவை பெரும்பாலும் அடிப்படை கூட்டுறவு விவசாய வங்கிகளால் நடத்தப்படுகின்றன. எனவே இந்த வங்கிகளின் ஒட்டுமொத்த செயல் திறன் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது.

பொது விநியோகம் மூலம் வழங்கப்படும் இன்றியமையாப்

பொருட்கள் :

(1) அரிசி :

தமிழ் நாட்டின் முக்கிய உணவு அரிசியாகும். ஆகவே, பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்படும் பொருட்களில் முக்கியமானது அரிசியாகும். பொது விநியோகத்திற்குத் தேவையான அரிசி கீழ்க்கண்ட முறைகளில் பெறப்படுகிறது:—

(அ) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில், ஏகபோக கொள்முதல் முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்தல் ;

[1993 மார்ச் 30]

(ஆ) அரிசி ஆலையாளர்கள் மற்றும் மொத்த வணிகர்களிடமிருந்து வர்த்தக லெவி மூலம் கொள்முதல் ;

(இ) மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் மையத் தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அரிசியை பெறுதல் ; மற்றும்

(ஈ) மேற்கூறிய முறைகளில் பெறப்படும் அரிசி பொது விநியோகத்திற்கு போதாவிட்டால் வெளிச் சந்தையில் வாங்குதல். இவை குறித்து கீழ்க்கண்ட பத்திகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1.1. பொது விநியோக முறைக்கான அரிசியினைப் பெறும் வழிகள் :

(i) ஏகபோக கொள்முதல் :

அறுவடைக் காலங்களில், தஞ்சாவூர் மற்றும் நாகப்பட்டினம்-காயிதே மில்லத் மாவட்டங்கள் முழுவதும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரிடலூர், உடையார்பாளையம், முசிறி, குளித்தலை, லால்குடி மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி வட்டங்களிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் மற்றும் காட்டுமன்னார்கோயில் வட்டங்களிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி, ஆவுடையார்கோவில் மற்றும் அறந்தாங்கி வட்டங்களிலும், தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாக நெல் கொள்முதல் செய்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாய விளை பொருள் உற்பத்தி செலவுகள் மற்றும் விலைகள் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள், மாநில அரசுகள் மற்றும் மத்திய அமைச்சகங்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் வேளாண்மை இடு பொருட்களான விதைகள், உரங்கள் போன்ற விலைகளை நிர்ணயிப்பதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, மைய அரசு நெல்லுக்கு ஆதரவு விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் மைய அரசு நெல்லுக்கு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைகள் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு. கொள்முதல் விலை.

(குவிண்டாலுக்கு ரூபாய்.)

சாதாரணம் சன்னம் மிகச்சன்னம்

(1)	(2)	(3)	(4)
1981—82	115	119	123
1982—83	122	126	130
1983—84	132	136	140
1984—85	137	141	145

1993 மார்ச் 30]

(1)	(2)	(3)	(4)
1985-86 ...	142	146	150
1986-87 ...	146	150	154
1987-88 ...	150	154	154
1988-89 ...	160	170	180
1989-90 ..	185	195	205
1990-91 ..	205	215	225
1991-92 ..	230	240	250
1992-93 ..	270	280	290

மைய அரசு நிர்ணயிக்கும் கொள்முதல் விலைகளுக்கும் கூடுதலாக, ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசு தற்சமயம் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 35 ரூபாயை உற்பத்தி ஊக்கத் தொகை வழங்கி வருகிறது.

1-9-1992 முதல் அமுலுக்கு வந்த 1992-93 ஆம் ஆண்டுக் கான கொள்முதல் விலைகள் பின்வருமாறு :—

ரகம்.	கொள்முதல் விலை.	விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத் தொகை குவிண்டாலுக்கு (மாநில அரசு)	மொத்தம்.
-------	-----------------	--	----------

(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாயில்)	
சாதாரணம் ...	270	35	305
சன்னம் ...	280	35	315
மிகச்சன்னம் ..	290	35	325

இது ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளில் தமிழ்நாடு நுகர் பெருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களில் விவசாயிகள் கொடுக்கும் நெல்லுக்கு வழங்கப்படும் விலையாகும்.

[1993 மார்ச் 30]

இந்த ஆண்டு ஏகபோகக் கொள்முதல் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. சொல்லப் போனால், குறுவை சாகுபடி 1-9-1992-லேயே ஆரம்பித்து விட்டது. அமேர்க்க் கொள்முதல் காரணமாக 1992 ஆம் ஆண்டு சம்பாவிலும் குறுவையிலும் இதுவரை கண்டிராத அளவில் 18.35 லட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டுகளாக சம்பாவிலும் குறுவையிலும் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல்லின் அளவு பின்வருமாறு :—

சம்பா.

ஆண்டு.

நேரடி லெவி மொத்தம்,
கொள்முதல்
நிலையம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

(நெல் மெட்ரிக் டன்னில்).

1982	..	29,841	57,0,547	6,00,388
1983	..	2,17,912	1,04,854	3,22,766
1984	..	5,65,821	3,75,560	9,41,381
1985	..	3,30,026	2,80,631	6,10,657
1986	..	6,68,428	3,27,112	9,95,540
1987	..	9,27,979	1,58,685	10,86,664
1988	..	6,07,735	1,50,890	7,58,625
1989	..	8,53,470	65,415	9,18,885
1990	..	11,14,786	1,02,478	12,17,264
1991	..	10,50,117	1,05,198	11,55,315
1992	..	12,45,000	5,000	12,50,000

(29-1-1992

வரை)

1993 மார்ச் 30]

		குறுவை.			
ஆண்டு		நேரடி	லெவி.	மொத்தம்.	நிகர
		கொள்முதல்			மொத்தம்.
		நிலையம்.	(5)	(6)	(7)
(நெல் மெட்ரிக் டன்னில்.)					
1982	..	77,441	2,29,972	3,07,413	9,07,801
1983	..	1,33,331	7,621	1,40,952	4,63,718
1984	..	4,81,809	1,27,907	6,09,716	15,51,097
1985	..	3,39,669	85,454	4,25,123	10,35,760
1986	..	1,19,953	26,237	1,46,190	11,41,730
1987	..	75,884	8,288	84,172	11,70,836
1988	..	1,64,756	26,644	1,91,400	9,50,025
1989	..	1,20,328	29,913	1,50,241	10,69,126
1990	..	1,01,051	67,756	1,68,807	13,86,071
1991	..	1,99,019	17,791	2,16,810	13,72,125
1992	..	5,85,010	..	5,85,010	18,35,010

1993 சம்பா பருவத்திலும் ஏகபோக கொள்முதல் 16-12-1993 விருந்து தொடரப்பட்டுள்ளது. இது 30-6-1993 வரை அமுலில் இருக்கும். 1993 சம்பா பருவத்துக்கான விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பருவத்திற்கு 12 லட்சம் மெட்ரிக் டன் குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 17-3-1993 வரையில் 11.31 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. குறித்த காலத்துக்கு முன்பே இந்த குறியீட்டை எட்டி விடலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ii) மத்திய தொகுப்பிலிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு :

ஒவ்வொரு மாதமும், பொது விநியோக முறை மூலம் வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. 1992 ஜனவரி மாதத்துக்கு 81,000 டன் அரிசியும் பிப்ரவரி

[1993 மார்ச் 30]

மாதத்துக்கு 60,000 டன் அரிசியும் மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்தது. மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 68,000 டன் அரிசியும், 1992 மே மாதத்துக்கு 70,000 டன் அரிசியும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1992 ஜூன் முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை மாதமொன்றுக்கு 70,830 டன் அரிசி (830 டன் வலியூட்டப்பட்ட பொது விநியோகத் திட்டப் பகுதிகளுக்கு சீராக வழங்கப்பட்டது). ஆனால் 1992 நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களுக்கோ ஒதுக்கீடு மாதமொன்றுக்கு 63,830 டன்கள்தான். இவ்வாறு 1992 ஆம் ஆண்டு முழுமைக்குமாக இம்மாநிலத்துக்கு மத்திய அரசு மொத்தம் 8.28 லட்சம் டன் அரிசி மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கியுள்ளது. 1991 ஆம் ஆண்டின் மொத்த ஒதுக்கீடு இதை விட அதிகமாக இருந்தது. அதாவது 9.20 லட்சம் டன் கடந்த பத்தாண்டுகளாக மத்திய தொகுப்பிலிருந்து மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு வழங்கிய மொத்த அரிசியின் விவரம் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	ஒதுக்கீடு. (மெட்ரிக் டன்னில்.)
(1)	(2)
1982	70,000
1983	3,55,000
1984	3,00,000
1985	5,25,000
1986	7,05,000
1987	6,30,000
1988	7,30,000
1989	6,00,000
1990	7,36,800
1991	9,20,000
1992	8,28,810

1993 ஜனவரி மற்றும் பிப்ரவரி மாதங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 70,830 டன் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அளவோ மாதமொன்றுக்கு 70,800 டன்கள்தான். மாநிலத்தில் மக்களின் விருப்பம் பெருமளவு பூர்த்திகளாகியாகவே இருந்தாலும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அரிசி பெரும்பாலும் பச்சரிசி யாகவே உள்ளது.

1993 மார்ச் 30]

(iii) வெளிச் சந்தையில் அரிசி வாங்குதல் :

1992 ஆம் ஆண்டின் அமோக ஏகபோக கொள்முதல் காரணமாக அரிசியின் இருப்பு நன்றாகவே இருந்தது. எனவே வெளிச் சந்தையில் அரிசி வாங்க வேண்டிய அவசியம் எழவில்லை.

(iv) வர்த்தக லெவி :

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நெல்/அரிசி கொள்முதல் (லெவி) ஆணையின் பகுதி 3-ன்படி உரிமம் பெற்ற அரசை முகவர்கள் மற்றும் வணிகர்களிடமிருந்து அவர்களிடம் உள்ள இருப்பில் 50 சதவிகிதத்தை அரசு நிர்ணயிக்கும் கொள்முதல் விலையில் லெவியாக பெற அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

மொத்தக் கொள்முதலில் 6 சதவிகிதமே ஆன சிறிய அளவு அரிசியை வர்த்தக லெவி மூலம் பெற பெரும் அளவில் பணமும் நேரமும் விரயமாவதைக் கண்ட அரசு 29-1-1992 முதல் வர்த்தகர் லெவி முறையினை நிறுத்தி வைக்க முடிவெடுத்தது. மேலும் மாவட்டங்களிடையே தாராளமாக அரிசி எடுத்துச் செல்வது இயலாத நிலையில் அரிசி இருப்புக் குறைவான மாவட்டங்களிலும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலும் லெவி அங்காடியில் அரிசி விலை உயர்ந்திருந்தது. லெவியினை நிறுத்தியதால் வெளி அங்காடி அரிசி விலை குறைந்துள்ளது. அதிலும் எப்போதும் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களான தென்மாவட்டங்களில் அரிசி விலையின் குறைவு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளது.

1.2. குடும்ப அட்டைக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் வழங்கப்படும் அளவு :

மாதந் தோறும் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவைப் பொறுத்து பொது விநியோகத்துக்குத் தேவைப்படும் அரிசியின் அளவு அமைகிறது. விநியோக அலகுகள் அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் அரிசியின் விநியோக அலகுகள் கீழ்க்கண்டவாறு :

ஆண்டு.

விநியோக அலகு

(குடும்ப அட்டைக்கு மாதமொன்றுக்கு.)

1981-82.

20 கிலோ.

1982-83

20 கிலோ (31-1-1983 வரை).

1983-84

1,000 ரூபாய் மற்றும் அதற்குக் கீழான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 20 கிலோ (1-2-1983 முதல் 31-5-1983 வரை) சென்னை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை 12 கிலோ, மற்ற இடங்களுக்கு 15 கிலோ (1-6-1983 முதல் 14-9-1984 வரை).

[1993 மார்ச் 30]

1984-85	20 கிலோ +1 கிலோ இலவச அரிசி (15-9-1984 முதல் 31-10-1985 வரை).
1985-86	12 கிலோ (1-11-1983 முதல் 24-8-1986 வரை).
1986-87	12 கிலோ +3 கிலோ பச்சரிசி (1,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 12 கிலோ பச்சரிசி (25-8-1986 முதல் 31-12-1989 வரை).
1987-88	ஷே
1988-89	ஷே
1989-90	அனைவருக்கும் 12 கிலோ (1-1-1990 முதல் 31-7-1990 வரை).
1990-91	12 கிலோ +5 கிலோ பச்சரிசி (விருப்பப் பட்டவர்களுக்கு) (1-8-1990 முதல் 31-10-1990 வரை).
1991-92	12 கிலோ +8 கிலோ பச்சரிசி (விருப்பப் பட்டவர்களுக்கு) (1-11-1992 முதல் 28-2-1992 வரை) அனைவருக்கும் 12 கிலோ (1-3-1992 முதல்).
1992-93	12 கிலோ மட்டும். அனைவருக்கும் 1993 பொங்கல் பண்டிகைக்காக மட்டும் 3 கிலோ அரிசி அதிகமாக வழங்கப்பட்டது.

தற்போது பெரியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 4 கிலோ மற்றும் சிறியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 2 கிலோ என்ற அலகுகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 12 கிலோவிற்கு மிகாமல் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் வழங்கத் தகுதியான 12 கிலோ அரிசியில், ஒரு பகுதி சாதாரண ரக அரிசியாகவும், மற்ற பகுதி சன்ன ரக அரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதே போல் ஒரு பகுதி புழுங்கல் அரிசியாகவும், மற்றொரு பகுதி பச்சரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. விநியோகிக்கப்படும் சாதாரண மற்றும் சன்ன ரக அரிசியின் விகிதமும், புழுங்கல் மற்றும் பச்சரிசியின் விகிதமும் நுகர்வோரது விருப்பம் மற்றும் இருப்பில் உள்ள அரிசியின் ரகத்தைப் பொறுத்தும் அமையும். குடும்ப

1993 மார்ச் 30]

அட்டைகளுக்கான அரிசி விநியோகம் தவிர மாதந்தோறும் 20,000 டன் அரிசி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது.

கடந்த 12 ஆண்டுகளாக அரிசியின் விநியோக அலகுகள் மற்றும் விநியோகிக்கப்பட்ட அளவு ஆகியவற்றை பார்க்கும் போது அவை ஒரே அளவாக இல்லாததைக் காணலாம். இவை கைவசமுள்ள அரிசியின் மொத்த இருப்பினைச் சார்ந்தே இருந்து வந்திருக்கின்றன. புழுங்கல் அரிசியின் இருப்பைவிட பச்சரிசியின் இருப்பு அதிகரித்த சமயத்தில் இதில் ஒரு மாற்றம் செய்யப் பட்டது.

உதாரணமாக 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1983 ஆம் ஆண்டு வரையில் அரிசி பெரியவர்களுக்கு ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு கிலோ மற்றும் குழந்தைகளுக்கு $\frac{1}{2}$ கிலோ என்ற அலகில் மாதம் ஒன்றுக்கு 20 கிலோவுக்கு மிகாமல் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்போது பொது விநியோக முறையில் அரிசி பெற வருமான வரம்பு எதுவும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. 1983 ஆம் ஆண்டு கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக மாநிலத்தில் அரிசி உற்பத்தி வெகுவாகக் குறைந்தது. இவ்வாறு அரிசி இருப்பு குறைந்ததால் பொது விநியோகத்தில் அரிசி வழங்க வருமான வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. முதன் முறையாக 1-2-1983 முதல் மாதம் 1,000 ரூபாய் மற்றும் அதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு பொது விநியோக முறையில் அரிசி வழங்கப்பட மாட்டாது என்றும் அவர்கள் தங்கள் தேவையினை வெளி அங்காடியில்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அரசு அறிவித்தது. இவ்வாறு வருமான வரம்பு நிர்ணயித்ததோடல்லாமல் அரசு ஒரு குடும்ப அட்டைக்கான மொத்த அரிசி அளவை 20 கிலோவிலிருந்து 12 கிலோவாக 1-6-1983 முதல் குறைத்தது. அவ்வாறு குறைக்கும் போது அரசு நகர்ப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் இந்த 12 கிலோவையும் அரிசியாகவே பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் மாநிலத்தின் மற்ற இடங்களில் வாழும் மக்கள் 6 கிலோவை அரிசியாகவும், எஞ்சியவற்றை கேர்துமையர்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அரசு அறிவித்தது. எனினும் 1984 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் அரிசியின் அளவு 12 கிலோவிலிருந்து 20 கிலோவாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் 1984-85 ஆம் ஆண்டில் மற்றொரு வறட்சியினால் அரிசி இருப்பு குறைந்தபோது மீண்டும் இது 12 கிலோவாக குறைக்கப்பட்டது. எனினும் வருமான வரம்பு தொடரப்பட்டது. 1986-ல் அரிசி இருப்பு அதிகமாகியது. மேலும் பச்சரிசி தேக்கமடைந்தது. எனவே அரசு மாத வருமானம் 1,000 ரூபாய் அல்லது அதற்குக் குறைவாக உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்களது 12 கிலோவுடன் தேவையானால் 3 கிலோ பச்சரிசியும் அதிகமாக பெற்றுக்கொள்ளலாம் என ஆணையிட்டது. அரிசி இருப்பு சீரடைந்ததால் மாதம் 1,000

[1993 மார்ச் 30]

ருபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களும் மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோ பச்சரிசி மட்டும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என முடிவெடுக்கப்பட்டது. இந்த முறை 1989-ஆம் ஆண்டின் இறுதி வரை தொடர்ந்து பொது விநியோக முறையினை சீரமைப்பதற்காக 1-1-1990 முதல் அரசு இந்த வருமான வரம்பினையும் பச்சரிசி மற்றும் புழுங்கலரிசி விநியோகம் குறித்த வரையறைகளையும் நீக்கி அனைவரும் 12 கிலோ அரிசி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என அறிவித்தது.

1990 ஆம் ஆண்டு பச்சரிசி இருப்பு அதிகம் இருந்ததால் அரசு தேவைப்பட்டவர்களுக்கு கூடுதலாக 5 கிலோ அரிசி வழங்கலாமென தீர்மானித்தது. இது 1-8-1990 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. அரிசி இருப்பு மீண்டும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, 7-11-1990 முதல் தேவைப்படுவோர்க்கு வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவு 8 கிலோவாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த அதிகப்படியான 5 கிலோ அரிசி அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் சமமாக வழங்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள நபர்கள் மற்றும் அவர்கள் பெறக்கூடிய அளவு ஆகியவற்றை கணக்கில் கொண்டே இது வழங்கப்பட்டது. எனவே இது 1 கிலோவிலிருந்து 5 கிலோ வரை குடும்பத்திலுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தே வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு தேவைப்பட்டவர்களுக்கு அதிகம் 8 கிலோ வழங்குவது 1992 பிப்ரவரி மாதம் வரை தொடரப்பட்டது. எனவே, பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவு அவ்வப்போது உள்ள கையிருப்பின் அடிப்படையிலும் அதில் எவ்வளவு பச்சரிசியாகவும், எவ்வளவு புழுங்கல் அரிசியாகவும் உள்ளது என்பதையொட்டியும் இருந்திருப்பதைக் காணலாம்.

தற்போது பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் அரிசி பெரியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 4 கிலோவும், குழந்தைகளுக்கு 2 கிலோவுமாக ஒரு குடும்பத்துக்கு மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோவுக்கு மிகாமல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

1992 ஆம் ஆண்டு பொது விநியோக முறையில் அரிசியின் நுகர்வு 14.67 லட்சம் டன்னாகும். 1991 ஆம் ஆண்டு இந்த நுகர்வு 17.31 லட்சம் டன்கள். கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் அரிசியின் நுகர்வு பின்வருமாறு :

ஆண்டு.

நுகர்வு.

(மெட்ரிக் டன்னில்)

(1)

(2)

1978 93,000

1979 1,49,173

1980 1,95,234

1993 மார்ச் 30]

1981	..	..	6,71,320
1982	..	..	6,29,002
1983	..	..	6,75,027
1984	..	..	6,98,655
1985	..	..	11,04,777
1986	..	..	9,24,336
1987	..	..	11,87,276
1988	..	..	13,03,540
1989	..	..	14,56,849
1990	..	..	12,33,261
1991	..	..	17,31,657
1992	..	..	14,70,319

1.3. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்பட்டு வரும் அரிசி யின் விற்பனை விலை :

தற்போது பொது விநியோகத்துக்குத் தேவையான அரிசி (1) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் ஏகபோக கொள்முதல் மூலம் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாக கொள்முதல் செய்தல் மூல மும், மற்றும் (2) மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் மைய தொகுப் பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியைப் பெறுவதன் மூலமும் கிடைக்கிறது. மேற்கண்ட இரண்டு முறைகளிலும் பெறப்படும் அரிசியின் விலை வேறுபடு கிறது. ஆனால் பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும்போது இந்த இரண்டு முறைகளில் பெறப்படும் அரிசிக்கும் ஒரே விற்பனை விலைதான் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. தற்போது (1-9-1992 முதல்) நெல் கொள்முதல் விலை பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)

நெல் ரகங்கள்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச்சன்னம்
(1)	(2)	(3)	(4)
கொள்முதல் விலை ..	270	280	290
ஊக்கத் தொகை ..	35	35	35
மொத்தம் ..	305	315	325

[1993 மார்ச் 30]

நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட பின் இது தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வணிபக் கழகம் நடத்தும் அரிசி ஆலைகள் மற்றும் முகவர்களின் அரிசி ஆலைகளிலும் அரைக்கப்படுகிறது. இதன் பின்னர் பொது விநியோக முறையில் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படுவதற்காக இந்த அரிசி நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக கிடங்குகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. நெல்லை அரைப்பது, போக்குவரத்து, சேமித்து வைப்பது மற்றும் இதற்கான வட்டி தொகைகள் ஆகிய செலவுகள் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தினாலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. மேற்கண்ட அனைத்தையும் கணக்கில் கொண்டால் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ஆகும் அரிசியின் அடக்க விலை பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)

நெல் ரகங்கள்: சாதாரணம். சன்னம். மிகச்சன்னம்

(1) (2) (3) (4)

அரிசியின் அடக்க விலை 534.04 550.00 565.05

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசித்தான விற்பனை விலையை மத்திய அரசு அவ்வப்போது அறிவித்து வருகிறது. தற்போதுள்ள விலைகள் 11-1-1993-லிருந்து அமுலுக்கு வந்தன. தற்போதைய விலையும் அதற்கு முன்பிருந்த விலையும் பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)

சாதாரணம் சன்னம் மிகச் சன்னம்

(1) (2) (3) (4)

28-12-1991 முதல் 377 437 458

11-1-1993 முதல் 437 497 518

உயர்வு 60 60 60

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசி மாநிலத்தில் சில இடங்களில் உள்ள இந்திய உணவுக் கழகத்தின் கிடங்குகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிப கழகம் இந்திய உணவுக் கழக கிடங்குகளிலிருந்து அரிசி எடுத்து அதனைத் தனது கிடங்குகளுக்கு எடுத்துவந்து பொது விநியோக முறையின் மூலம் வழங்குவதற்காக சேமித்து வைக்கிறது. போக்குவரத்து, சேமிப்பு மற்றும் வட்டிக்கான செலவு

1993 மார்ச் 30]

களைக் கருத்தில் கொண்டால், மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறும் அரிசியின் அடக்க விலை, நுகர்பொருள் வாணிகப் கழகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)		
சாதாரணம்.	சன்னம்.	மிகச்சன்னம்
(1)	(2)	(3)
497	563	586

எனவே நேரடிக் கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து நுகர்பொருள் வாணிகப் கழகத்தால் பெறப்படும் அரிசியின் குவிண்டால் ஒன்றுக்கான அடக்கவிலை, பொது விநியோக விலை ஆகியவை பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)			
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச்சன்னம்
(1)	(2)	(3)	(4)
நேரடிக் கொள்முதல்			
அரிசியின் அடக்கவிலை	534.04	550.00	565.05
மத்திய தொகுப்பு			
அரிசி விலை	497.00	563.00	586.00
பொது விநியோக விலை	250.00	350.00	356.00
	225.00		(1-3-1993 முதல்)
	(ஒ.ப.மே.தி.* பகுதிகளில் மட்டும்).		

சில்லரை வணிகத்தின் விளிம்பான குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாயை, அரசு ஏற்றுக்கொள்வதால் பொது விநியோக வேிற்பனை மூலமாக அரசுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும் தொகை பின்வருமாறு :

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)			
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச்சன்னம்
(1)	(2)	(3)	(4)
பொது விநியோகம் மூலம்			
கிடைக்கும் தொகை	240	340	043

*ஒ.ப.மே.தி.—ஒருங்கிணைந்த பழங்குடிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதிகளில் பின்வருமாறு :

[1993 மார்ச் 30]

1.4. அரிசி விநியோகத்துக்கான மானியம் :

மேற்கண்ட விவரங்களின்படி அரிசி விநியோகத்தில் கணிசமான அளவு மானியம் உள்ளதை அறியலாம். இந்த மானியத்தின் அளவு அரிசியின் ரகம் மற்றும் அந்த அரிசி பெறப்படும் முறை ஆகியவற்றிற்குத் தகுந்தவாறு மாறுபடுகிறது. இந்த மானியத்தின் அளவு நேரடி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசியின் அளவு மற்றும் சாதாரணம், சன்னம் மற்றும் மிகச் சன்னரக அரிசியின் அளவு ஆகியவற்றைப் பொறுத்துள்ளது. மேலும், இது பொது விநியோக முறையில் அரிசியின் நுகர்வு அளவினையும் பொறுத்துள்ளது.

பொது விநியோகத்தில் அரிசியின் நுகர்வு குடும்ப அட்டைக்கு கொடுக்கப்படும் அளவு, மொத்த குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்படும் அரிசிக்கும் வெளி அங்காடி அரிசிக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் ஆகியவற்றை பொறுத்ததாகும். இந்த இரண்டு விலைகளின் வித்தியாசம் குறையும் போது அரிசியின் நுகர்வு குறைகிறது.

உதாரணமாக 1978-79 முதல் 1980-81-ம் ஆண்டு வரை அரிசி நுகர்வு ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் டன்தான் இருந்து வந்தது. ஆனால் 1991-92 ஆம் ஆண்டு மாதமொன்றுக்கு அரிசி நுகர்வு 1.5 இலட்சமாக உயர்ந்தது. 1992-93 ஆம் ஆண்டு மாதமொன்றுக்கு 1.3 லட்சம் டன்களாக நிலைத்தது.

அரிசியின் நுகர்வுக்கிணங்க இந்த அரிசி விற்பனையில் ஏற்படும் இழப்பினை ஈடுசெய்ய அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கும் மானியத் தொகையும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு அளிக்கப்பட்ட மொத்த மானியத் தொகை 1.81 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால், 1991-92 ஆம் ஆண்டு இது 219.31 கோடி ரூபாயை எட்டியது. 1992-93 ஆம் ஆண்டு இது 380 கோடி ரூபாயை எட்டலாம்.

1.5. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் மானிய விலையிலான அரிசியின் பொருளியல் :

அரிசிக்கு வழங்கப்படும் மானியம், பொது விநியோகத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும் விற்பனை விலை மற்றும் இத்திட்டத்தில் அரிசியினை பெறப்படும் முறைகள், அரிசி ரகங்கள் ஆகியவற்றை பொறுத்துள்ளது என்பது முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1993 மார்ச் 30]

தற்போது அரிசியின் மாத நுகர்வு சுமார் 1.3 லட்சம் டன் அல்லது ஆண்டு நுகர்வு சுமார் 15.60 லட்சம் டன் என்ற அளவில் நிலை பெற்றுள்ளது. தற்போதுள்ள முறைகளின்படி இந்த 15.60 லட்சம் டன் கீழ்க்கண்டவாறு பெறப்படுகிறது:

த.நா.நு.பொ.வா கழகம் நேரடி கொள் முதல்	மத்திய தொகுப்பு அரிசி இ.உ கழகத்திலிருந்து பெறப்படுவது	மொத்தம்.
---	---	----------

(லட்சம் மெ. டன்களில்)

சாதாரணம்	3.6	..	3.6
சன்னம்	2.5	1.5	4.0
மிகச் சன்னம்	2.0	6.0	8.0
மொத்தம்	8.1	7.5	15.6

மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கும் விற்பனை விலையும் பொது விநியோகத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும் அரிசியின் விற்பனை விலையும் மத்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கும் கொள்முதல் விலையையே சார்ந்துள்ளது.

உணவு உற்பத்தியினை பெருக்கும் வகையில் உயர்ந்துவரும் வேளாண்மை இடுபொருட்களான உரம், பூச்சிமருந்து விதை போன்றவற்றின் செலவினை ஈடுகட்டும் வகையில் நியாயமான கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிப்பது அவசியமாகிறது. மத்திய அரசு 1976-77ம் ஆண்டிலிருந்து 1987-88ஆம் ஆண்டு வரை, கொள்முதல் விலையை சிறிதளவு உயர்த்தியே நிர்ணயித்து வந்தது. ஆனால் 1988-89-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த உயர்வு மிக அதிகமாகியது. 1978-79-ம் ஆண்டில் இருந்து 1987-88-ம் ஆண்டு வரையிலான ஒன்பது ஆண்டுகளில் சாதாரண ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலையின் உயர்வு மிகக் குறைவு அதாவது 65 ரூபாய்தான். ஆனால் 1990-91 முதல் 1992-93 வரையிலான இரண்டாண்டுகளில் மட்டுமே சாதாரண ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலையின் உயர்வு 65 ரூபாயாகும். (விவரம் முன்பக்கம் 7-8)

[1993 மார்ச் 30]

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணைப்படி மையத் தொகுப்பிலிருந்து மத்திய அரசு ஒதுக்கி வரும் அரிசியின் விலை ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஆண்டு சாதாரணம் சன்னம் மிகச் சன்னம்

(குவிண்டாலுக்கான ரூபாய்)

1981-82	175	187	202
(1-10-1981 முதல்)			
1982-83	188	200	215
(1-10-1982 முதல்)			
1983-84	208	220	235
(16-1-1984 முதல்)			
1984-85	"	"	"
1985-86	217	229	244
(10-10-1985 முதல்)			
1986-87	231	243	253
(1-2-1986 முதல்)			
1986-87	239	251	266
(1-10-1986 முதல்)			
1987-88	239	264	270
(1-10-1987 முதல்)			
1988-89	244	300	325
(25-1-1989 முதல்)			
1989-90	285	349	370
(25-6-1990 முதல்)			
1990-91	"	"	"
1991-92	377	437	458
(28-12-1991 முதல்)			
1992-93	374	497	518
(11-1-1993 முதல்)			

1977 முதல் 1987 வரையிலான பத்தாண்டுக் காலத்தில் சாதாரண ரக அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 89 பைசாக்கள் தான் உயர்ந்தது. ஆனால் 1991 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் இந்த அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 88 பைசாக்கள் உயர்ந்தது.

1993 மார்ச் 30]

மீண்டும் 1993-ம் ஆண்டில் 11—1—1993 முதல் இதன் விலை 60 பைசாக்கள் அதிகமாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு கொள்முதல் விலையிலும் மத்திய விற்பனை விலையிலும் ஏற்படும் உயர்வு பொது விநியோக அரிசியின் விலை உயர்வுக்கும் வழி வகுக்கிறது. 1976-77 முதல் 1989-90 வரையில் கொள்முதல் விலையிலும் மத்திய விற்பனை விலையிலும் ஏற்பட்ட உயர்வு சிறிதளவே இருந்ததாலும் இந்த உயர்வினை மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்ததாலும் இந்த கால கட்டத்தில் பொது விநியோக அரிசி விலை இரண்டு முறைதான் உயர்த்தப்பட்டது. 1990ம் ஆண்டுக்குப் பின் இந்த இரண்டு விலைகளிலும் ஏற்பட்ட உயர்வு அதிக அளவில் இருந்ததால் இதனை மாநில அரசு ஏற்க முடியவில்லை. எனவே, 1990 முதல் மாநில அரசு பொது விநியோக அரிசி விலையை அநேகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்த்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது என்பதை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணலாம்:

ஆண்டு	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
	(கிலோவுக்கான ரூபாய்)		
1981-82	1.75	2.00	2.15
1982-83	1.75	2.00	2.15
1983-84	1.75	2.00	2.15
1984-85	1.75	2.00	2.15
1985-86	1.75	2.25	2.50
	(1—11—1985 முதல்)		
1986-87	1.75	2.25	2.50
1987-88	1.75	2.25	2.50
1988-89	1.75	2.25	2.50
1989-90	2.00	3.00	3.50
	(1—3—90 முதல்)		
1990-91	2.00	2.75	3.25
	(1—10—90 முதல்)		
	2.00	2.50	3.50
	(1—12—90 முதல்)		
1991-92	2.00	3.00	3.00
	(25—1—92 முதல்)		
1992-93	2.75	3.75	3.75
	(1—2—93 முதல் 28—2—93 வரை)		
	2.50	3.50	3.50
	(1—3—93 முதல்)		

[1993 மார்ச் 30]

பொது விநியோக திட்ட அரிசி விலைக்கும், வெளி அங்காடி விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் குறைவாகவும் இருக்கும்பொது ஆண்டு நுகர்வுக் குறைவாகவே இருப்பதை கீழேயுள்ள அட்டவணையில் காணலாம் :—

ஆண்டு	வெளி அங்காடி புழுங்கல் அரிசி விலை சாதாரணம்	பொது விநியோக விற்பனை	வித்தியாசம்	நுகர்வு லட்சம் மெட்ரிக் டன்னில்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1978	1.60	1.60	..	0.93
1979	1.65	1.60	0.05	1.49
1980	2.00	1.60	0.40	1.35
1981	2.90	1.75	1.15	6.71
1982	2.71	1.75	0.96	6.29
1983	3.71	1.75	1.96	6.75
1984	3.12	1.75	1.37	16.98
1985	3.38	1.75	1.63	11.04
1986	3.52	1.75	1.77	9.24
1987	3.75	1.75	2.00	11.87
1988	4.17	1.75	2.42	13.30
1989	4.54	2.00	2.54	14.57
1990	4.37	2.00	2.37	12.33
1991	4.90	2.00	2.90	17.31
1992	5.67	2.00	3.67	14.70

1978, 1979 மற்றும் 1980-ம் ஆண்டுகளுக்கான அரிசி நுகர்வு 0.93 லட்சம் டன் 1.49 லட்சம் டன் மற்றும் 1.35 லட்சம் டன்னாக இருந்தது. ஆனால் 1992-ம் ஆண்டின் டிசம்பர் மாத நுகர்வு மட்டும் 1.33 லட்சம் டன்களாகும். 1977-78 முதல் 1987-88வரையிலான பத்தாண்டுக் காலத்தில் ஆண்டு சராசரி நுகர்வு 5.63 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1991-ம் ஆண்டு ஜூலை முதல் 1992-ம் ஆண்டு டிசம்பர் வரையிலான 1½ ஆண்டு காலத்தில் 23.44 லட்சம் டன்னாக அதாவது ஆண்டுக்கு சராசரியாக 15.62 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்தது, பொது விநியோக அரிசி விலைக்கும் வெளி அங்காடி அரிசி விலைக்கும் இடையே இருந்த பெரும் வித்தியாசமே இந்த அதிசுப்படியான நுகர்வுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

1993 மார்ச் 30]

இவ்வாறு பொது விநியோகத்தின் கீழ் அரிசி விலை குறைவும் அதிகப்படியான நுகர்வு, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்கு அரிசி வழங்கும் மானியம் அதிகமாகக் காரணமாகின்றன. 1978-79 ஆம் ஆண்டு அரசு 4.19 கோடி ரூபாயை மானியமாக வழங்கியது. ஆனால் பொது விநியோக விலைகள் 1-3-1993 முதல் உயர்த்தப்பட்டபின் அரசு 1992-93 ஆம் ஆண்டுக்கு 380 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்க வேண்டியுள்ளது.

பொது விநியோக அரிசி விலை உயர்த்தப்பட்ட போதும் கூட பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ்நாட்டில் தான் பொது விநியோக அரிசி விலை குறைவதாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணலாம் :

மாநிலங்களில் விற்பனை விலை (கிலோவிற்கு ரூபாய்)

ரகம்	மத்திய அரசின் விற்பனை விலை	தமிழ் நாடு	பாண்டிச் சேரி	ஆந்திர பிர தேசம் *
சாதாரணம்	4.37	2.50	4.55	3.50
சன்னம்	4.97	3.50	5.15	—
மிகச் சன்னம்	5.18	3.50	5.35	—

ரகம்	கேரளா	கர்நாடகம் **	மேற்கு வங்காளம்	
சாதாரணம்	4.64T	4.10	4.75	4.86
சன்னம்	5.24	4.15	5.75	5.55
மிகச் சன்னம்	5.46	4.15	5.75	5.76

* ஆண்டுக்கு ரூ 6400-க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்.

** ஆண்டுக்கு ரூ 6000க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்.

*** மற்றவர்க்கு T 1-4-1993-ல் இருந்து.

[1993 மார்ச் 80]

மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து பொது விநியோகத் திட்டத்தின்கீழ் அரிசி வழங்குவதில், தமிழகத்தில் தான் அரிசியின் விலை, இந்தியாவிலே ஏனைய மாநிலங்களைவிட குறைவு என்பதும், தமிழகத்தில் மட்டும் தான் அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் ஒரே விலையில் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதும், இவாறு மிகக் குறைந்த விலையில் அனைவருக்கும் அரிசி வழங்குவதால், அரசு அளிக்கின்ற மான்ய தொகையும் பிற மாநிலங்களைவிட இங்குதான் அதிகம் என்பதும் புலனாகும் மேலும், பொது விநியோகத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விற்பனை விலையை, நெல் கொள்முதல் விலை, மைய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை ஆகியவற்றையொட்டியே மாநில அரசு நிர்ணயிக்க நேரிடுகிறது என்பதும் புலப்படும். 1988-89 வரை இந்த விலைகள் சீராக ஏறி வந்துள்ளதும் அதன்பின் இவை அதிக அளவில் ஏறியுள்ளதும் தெளிவாகும். இதனால் முன்பிருந்ததை போலல்லாமல், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரிசியின் விற்பனை விலையை மாற்ற வேண்டிய சட்டாயத்திற்கு அரசு உள்ளாகியிருப்பதும் புலப்படும் ,

தவிரவும், பொது விநியோகத்திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவு அவ்வப்போது உள்ள குழ்நிலை, கையிருப்பிலுள்ள அரிசியின் அளவு, அதில் பச்சரிசி, புழுங்கல் அரிசி இவற்றிற்கிடையே உள்ள பாகுபாடு இவற்றையொட்டியே இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதும் தெளிவாகும். சந்தர்ப்ப குழ்நிலைகள் காரணமாக, கையிருப்பு குறைந்த பொழுது, பொது விநியோகத்தின் திட்டத்தின்கீழ் அரிசி பெற வருமான வரம்பும் விதிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரியவரும். எனவே, பொதுவிநியோகத் திட்டத்தில் அரிசி வழங்குவது பற்றிய முடிவுகள் அவ்வப்போது உள்ள கையிருப்பு, நிதி நிலைமை ஆகியவற்றையொட்டியே இருக்க முடியும் என்பது வெளிப்படையாகும்.

உணவு கடன் :

சென்னையிலுள்ள பாரத ஸ்டேட் வங்கி மூலமாக நெல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் பொது விநியோக முறை மூலம் விநியோகம் ஆகியவற்றிற்காக மாநில அரசு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்குத் தேவையான உடன்படிக்கைகளை பாரத ஸ்டேட் வங்கியுடன் இந்த அரசு செய்து கொண்டுள்ளது.

1993 மார்ச் 30]

மேற்கண்ட உணவு கடன் தமிழ்நாடு அரசின் முகவரால் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் செயற்முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு நுகர்ப்பொருள் வாணிபக் கழகம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு கணக்குகளை செயல்முறைப்படுத்துகிறது.

கணக்கு 1 தமிழ்நாட்டில் அரிசிக்கான ஆதரவு விலை இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்து அரிசி வாங்குதல் மற்றும் நெல் மற்றும் அரிசி லெவி.

கணக்கு 2 தமிழ்நாட்டில் ஏகபோக கொள்முதல் மற்றும் ஊக்கத் தொகை.

உணவு கணக்கிற்கான வட்டி விகிதம் 18.75 சதவிகிதம் ஆகும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மானியம் வழங்கப்படுவதை தீவிரமாகக் கண்காணிக்கிறது. மேலும் இந்த வங்கி வழங்கும் கடன் வசதிகள் வேறு எந்த வகையிலும் செலவிடப்படாமல் அது கண்காணித்து வருகிறது. தமிழ்நாடு அரசு நுகர்ப்பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்கு உரிய நேரத்தில் மானியம் வழங்காமல் அதன் மானியத் தொகை அதிகமாக சேர்ந்தால் அதனை ஒரு ஒழுங்கினமாகக் கருதி இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தான் வழங்க வேண்டிய கடனை வழங்காமல் நிறுத்தக்கூடும்.

(ii) கோதுமை :

கோதுமை தமிழக மக்களின் துணை நுகர்வு பொருளாக உள்ளது. கோதுமை இம்மாநிலத்தில் விளைவதில்லை. பொது விநியோக முறைக்குத் தேவைப்படும் முழு அளவும், மைய அரசின் ஒதுக்கீட்டிலிருந்தே வழங்கப்படுகிறது. கடந்த 1992-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் மத்திய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு 20,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. இவ்வாறு அளவு குறைத்து வழங்கப்படுவதால் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு ஒரு அட்டைக்கு 2 கிலோ வீதம் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. முன்புமாதிரியே இம்மாநிலத்திற்கு மாதந்தோறும் 30,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு மத்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. 11-1-1993 முதல் பொது விநியோக முறைக்கு வழங்கப்படும் கோதுமை விலையை ஒரு குவிண்டாலுக்கு 280 ரூபாயிலிருந்து 330 ரூபாயாக மத்திய அரசு உயர்த்தி உள்ளது. இதேபோல் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாடு திட்ட பகுதிகள் அடங்கிய பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் கோதுமை விலையும் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 230 ரூபாயிலிருந்து 280 ரூபாயாக 11-1-1993 முதல் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மத்திய அரசு விற்பனை விலையை உயர்த்தியதன் விளைவாக பொது விநியோக முறை, சில்லரை விற்பனை விலைகள் கீழ்க்கண்டவாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன :

[1993 மார்ச் 30]

1. 1-2-1993 முதல் பொது விநியோக ஒரு கிலோவிற்கு முறை விற்பனை விலை (திருத்தி 3.50 ரூபாய். அமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறை அமுலில் இல்லாத பகுதிகளில்)

17-2-1993 முதல் திருத்தியமைக்கப் ஒரு கிலோவிற்கு பட்ட பொது விநியோக முறை 3.05 ரூபாய் பகுதிகளில்.

கோதுமை பயன்படுத்துவதை மக்களிடையே பரப்புவதற்கு இம்மாநில அரசு இயன்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறது. இதனால் இம்மாநில மக்கள் முக்கிய உணவுப் பொருளாக அரிசியையே சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்க உதவும். மாநிலத்தின் மற்ற பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு மாதமொன்றுக்கு 2 கிலோ கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் 3 கிலோ வழங்கப்படுகிறது.

(iii) சர்க்கரை

1986ஆம் ஆண்டு இம்மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை 530 லட்சம். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நபர் ஒன்றுக்கு 425 கிராம் என்ற விகிதத்தில் இம்மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்கிறது. 1-2-1987 முதல் தமிழ்நாட்டிற்கு மாதந் தோறும் 22,554 டன் சர்க்கரை ஒதுக்கீடுசெய்யப்படுகிறது. 1991 ஆகஸ்டு மாதம் முதல் 5 விழுக்காடு உயர்வை சணக்கில் கொண்டு மத்திய அரசு கூடுதலாக தற்காலிக ஒதுக்கீடாக 1,125 டன்கள் சர்க்கரையை ஒதுக்கீடு செய்கிறது. ஆகமொத்தம் ஒரு மாதத்திற்கு 23,679 டன்கள் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இருந்த போதிலும் 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 557 லட்சம் ஆகும். எனவே, மாநிலத்தின் தேவைக்கும் விநியோகத்திற்கும் இடையே பற்றாக்குறை உள்ளது. எனவே மத்திய அரசின் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. இந்நிலையை சமாளிப்பதற்கு மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்ப அட்டை தாரர்களுக்கும் சர்க்கரையை சீராக வழங்க வேண்டும் என்பதற்ாக, இவ்வாறு நபர் ஒன்றிற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 500 கிராம் சர்க்கரை என்ற விகிதத்தில் உச்ச அளவாக ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு மாதம் ஒன்றிற்கு 2 கிலோ என்று நிர்ணயித்து 1-10-1989 முதல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

1991ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, நபர் ஒன்றிற்கு 500 கிராம் வீதத்தில் வழங்கத் தேவையான சர்க்கரையின் மாதாந்திர அளவு 31,000 டன்களாகும். தற்போதைய ஒதுக்கீட்டில் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு மாதமும் 7,321 டன்னாகும். எனவே, இவ்வாறாக மாதம் ஒன்றிற்கு வழங்கப்படும் லெவி

1993 மார்ச் 30]

சர்க்கரையை 23,679 டன்னிலிருந்து 31,000 டன்னாக உயர்த்தி வழங்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது.

17-2-1993 முதல் பொது விநியோக முறை மூலமாக வழங்கப்படும் சர்க்கரையின் விலையை கிலோ ஒன்றுக்கு 6.90 ரூபாயிலிருந்து 8.30 ரூபாயாக மத்திய அரசு உயர்த்தியுள்ளது. இது ஏறத்தாழ 17 சதவிகிதம் உயர்வாகும். 1992 அக்டோபரில் கொண்டாடப்பட்ட தீபாவளி திருநாளிற்கும், 1993 சனவரி மாதத்தில் கொண்டாடப்பட்ட பொங்கல் திருநாளிற்கும் கூடுதலாக 1 கிலோ சர்க்கரை அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

(iv) மண்ணெண்ணெய் :

பொது விநியோக முறை மூலம் வழங்கப்பட்டு வரும் மற்றொரு இன்றியமையாத பொருள் மண்ணெண்ணெய் ஆகும். 1993 பிப்ரவரி மாதத்தில் மத்திய அரசு புதியதொன்றை ஒன்றை அறிவித்துள்ளது. இதன்படி வெளிச் சந்தை விலையில் வழங்குவதற்காக தனியார் வியாபாரிகளுக்கு மண்ணெண்ணெய் இறக்குமதி செய்ய அனுமதி வழங்கப்படும். பொது விநியோக முறையில் மண்ணெண்ணெய் தொடர்ந்து வழங்கப்படும். அதேநேரத்தில் வெளிச் சந்தையில் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை செய்யப்படுவது, எளிதாக வெவ்வேறு விலைகளில் எரிபொருள் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும். அதாவது மண்ணெண்ணெய் வழங்குவதில் மத்திய அரசு இரட்டை விலை திட்டத்தை புகுத்தியுள்ளது.

2. மத்திய அரசு மாதந்தோறும் 70,176 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் இம் மாநிலத்திற்கு சீராக ஒதுக்கீடு செய்கிறது. சுமாராக 69,300 கி.லி. மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்யப் படுகிறது. மாநிலத்தில் சுமார் 520 மொத்த வணிகர்கள் உள்ளனர். ஒவ்வொரு மாதமும் இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன், இந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன், இந்தோபர்மா பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் பாரத் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் ஆகிய நான்கு எண்ணெய் கம்பெனிகள் மூலம் மத்திய அரசு, இம்மாநிலத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இவ்வாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மண்ணெண்ணெய் சென்னை நகரத்திற்கும் மற்றும் மாவட்டங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர் மூலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. மாவட்ட வழங்கல் அலுவலர்கள் இதனை வட்ட வழங்கல் அலுவலர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கின்றனர். வட்ட வழங்கல் அலுவலர்கள் இதனை நியாய விலைக் கடைகளுக்கும் சில்லரைப் பதிவுச் சான்றிதழ்தாரர்களுக்கும் கைவண்டிக்காரர்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் மற்றும் மீனவர் போன்றவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட வட்ட மொத்த வணிகர்கள் மூலம் ஒதுக்கீடு செய்கின்றனர்.

[1993 மார்ச் 30]

இம்மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 2,856 கைவண்டிக்காரர்கள் உள்ளனர். இவர்களுக்கு சென்னை நகரில் நாளொன்றுக்கு 100 லிட்டர் வீதம் ஒரு மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கும், மாவட்டங்களில் நாளொன்றுக்கு 50 லிட்டர் வீதம் ஒரு மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட பகுதிகளில், பொது விநியோக முறையில் இவர்கள் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை செய்கிறார்கள். இக் கைவண்டிக்காரர்கள், குடும்ப அட்டைதாரர்களில் அதிகத் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறார்கள்.

நியாய விலைக் கடைகளைத் தவிர 1,892 தனியார் சில்லரை வியாபாரிகளும் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை செய்கிறார்கள். இவர்கள் 'சில்லரைப் பதிவு சான்றிதழ்தாரர்கள்' என அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு இவர்கள் மண்ணெண்ணெய் வழங்குகிறார்கள். 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மிகாமல் ஒவ்வொரு சில்லரை வியாபாரிக்கும் குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் மண்ணெண்ணெயின் அளவு பின் வருமாறு :—

இடம்	அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு விற்பனை செய்யப்படும் அளவு.
------	---

சென்னை நகர் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறம்	
மற்றும் மாவட்டத் தலைநகரங்கள்	10 லிட்டர்
ஏனைய நகராட்சிகள்	6 லிட்டர்
நகர பஞ்சாயத்து மற்றும் நகரியங்கள்	5 லிட்டர்
கிராமப்புறங்கள்	3 லிட்டர்

நீலகிரி மாவட்டம் :

தலைமையிடம் நகராட்சிகள்	15 லிட்டர்
நகர பஞ்சாயத்துக்கள்	10 லிட்டர்
கிராமப் பஞ்சாயத்து	5 லிட்டர்

கொடைக்கானல் மற்றும் ஏற்காடு வட்டங்கள் :

நகரப் பஞ்சாயத்து மற்றும் நகரியங்கள்	10 லிட்டர்
கிராமப் பஞ்சாயத்து	5 லிட்டர்

1993 மார்ச் 30]

கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட உறுதி மொழியின் பேரில் 1992 ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கண்ட வரறு மண்ணெண் அளவை உயர்த்தி வழங்க சிறப்பு ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன:

நகராட்சிப் பகுதிகள் :

காரைக்குடி,

விழுப்புரம்,

மாதம் ஒன்றிற்கு 10 லிட்டர்.

ஓசூர்,

கும்பகோணம்

3-1-1992 முதல் பொது விநியோக முறையில் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை விலை லிட்டர் 1-க்கு 2.80 ரூபாய் ஆகும். இருந்த போதிலும் தொழிற்காலை விலை 18-9-1992 முதல் 4.80 ரூபாயிலிருந்து 6.00 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

மொத்த வியாபாரிகளுக்கு வழங்கப்படும் போக்குவரத்துத் தொகை 17-8-1992 முதல் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தூரம்

தொகை

(1) 60 கி.மீட்டர் வரையிலுள்ள வட்ட சுற்று தூரம் 1 கி.மீட்டருக்கு ரூ. 32.

(2) 60 கி. மீட்டரிலிருந்து 150 கி.மீ. வரை உள்ள வட்ட சுற்று தூரம் ரூ. 32 + ரூ. 0.32 1 கி.லி. / 1 கி.மீ.

(3) 150 கி.மீட்டரிலிருந்து மேலுள்ள வட்ட சுற்றுத் தூரம் முழு தூரத்துக்கும் ரூ. 0.35 கி. லிட்டர்/கி.மீ. என்ற ஒரே வீதத்தில்.

1992 நவம்பர் மாதத்தில் எதிர்பாராத மழை மற்றும் வெள்ளம் காரணமாக தென் மாவட்டங்களில் சில கிராமங்களில், கடற்கரை மாவட்டங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. விளக்கு ஏற்று தல் சமையல் ஆகியவற்றிற்குள்ள பாதிப்பை களைவதற்காக இம்மாநிலத்தின் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு கூடுதலாக 6,939 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை 1992-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் ஒதுக்கீடு செய்தது.

[1993 மார்ச் 30]

இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மண்ணெண்ணெய் முழுவதுமாக எடுக்கப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில் இவ்வரசு உறுதி கொண்டுள்ளது.

(v) பாமோலின் :

மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக மத்திய அரசு பாமோலின் இறக்குமதி செய்கிறது. ஆனால் இவ்வாறு செய்யப்படும் ஒதுக்கீடு சீராக இல்லை. எனவே, பாமோலின் மத்திய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்பொழுதெல்லாம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு பாமோலின் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

வழங்கப்படும் இடங்கள் :

தேவையான

அளவு.

சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்கள் 1,260 குடும்ப அட்டைக்கு 1 கிலோ விதத்தில்.

சென்னை நகரம் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் மற்றும் 2,450 மாவட்ட தலைநகரங்கள் குடும்ப அட்டைக்கு 1 கிலோ விதத்தில்.

சென்னை நகரம் அதன் சுற்றுப்புறம் மற்றும் 3,450 நகராட்சிகள் குடும்ப அட்டைக்கு 1 கிலோ என்ற விதத்தில்.

சென்னை நகர் அதன் சுற்றுப்புறங்கள் மற்றும் 9,200 நகரப் பகுதிகள் 1 கிலோ என்ற விதத்தில் மற்றும் கிராமப் புறங்கள் $\frac{1}{2}$ கிலோ என்ற விதத்தில்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா குடும்பதாரர்களுக்கும் 13,000 1 கிலோ என்ற விதத்தில்.

1992-93 ஆம் ஆண்டில் (1993 பிப்ரவரி மாதம் வரை) மைய அரசு 6,363 டன் பாமோலின் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. பல நிலையங்களில், பல பகுதிகளை உள்ளடக்கி இவ்வெண்ணெய் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. குறிப்பாக வெளிச் சந்தை சமையல் எண்ணெயின் விலை அதிகமாக உள்ளபோது பொது விநியோக முறையில் பாமோலின் விநியோகிக்கப் படுவதை பொது மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். கடலெண்ணெய் போன்ற சமையல் எண்ணெய்கள் வெளிச் சந்தையில் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதால் இவ்வாண்டு பாமோலின் எண்ணெய் விநியோகம் மந்தமாக உள்ளது.

1993 மார்ச் 30]

1992-93-ல் ஏறத்தாழ 695 டன் பாமோலின் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய உணவு திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதது.

நியாய விலைக் கடைகள் சீராக இயங்கும் பொருட்டு கீழ்க் கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன :—

(1) அனைத்து மாவட்டங்களிலும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மற்றும் பொது விநியோக அதிகாரிகளுடன் அடிக்கடி கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு அக்கூட்டங்களில் தெரிவிக்கப்படும் குறைகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படுகின்றன.

(2) தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கிடங்குகளிலிருந்து நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அனுப்பப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் முழுமையாகவும் எடை குறைவில்லாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு அனைத்துப் பொருட்களும் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக கிடங்குகளில் முன்னதாகவே எடையிடப்பட்டு தரப்படுத்தப்படுகின்றன.

(3) கிடங்குகளிலிருந்து பொருட்கள் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு கொண்டு வரும்போது வழியில் அவை திருடப் படுவதை தவிர்ப்பதற்காக கூட்டுறவுத் துறையினால் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் லாரிகளுடன் செல்ல வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

(4) கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் அலுவலகத்திலிருந்து மேற்பார்வைக்கான தனியான குழுக்களை அமைப்பதன் மூலம் நியாய விலைக் கடைகளுக்கான மேற்பார்வை வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களது மேற்பார்வையிடுதலை வலுப்படுத்தும் பொருட்டு கடைகள் இலகுவாகவும், குற்றச்சாட்டுகள் இல்லாமலும் நடப்பதற்கு இவர்களே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் சரியான எடையில் உள்ளனவா என அறிந்து கொள்வதற்காக நகர்ப்புற நியாய விலைக் கடைகளில் எடைபார்க்கும் டயல் எடை இயந்திரங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

(5) அனைத்து நியாய விலைக் கடைகளிலும் அனைத்து பொருட்களும் இருப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக முந்தைய மாதம் கூட்டம் நடத்தப்பட்டு பொருட்கள் முன்னதாகவே கடைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

(6) நியாய விலைக் கடை பணியாளர்கள் தவறுகளுக்கு உயர் அதிகாரிகளே பொறுப்பானவர்களாகப்பட்டுள்ளனர்.

[1993 மார்ச் 30]

(7) நியாய விலைக் கடைகள் ஒழுங்காக நடைபெறாததால் பொதுமக்கள் படும் சிரமங்களை களையும்பொருட்டு ஒவ்வொரு கடையிலும் பொதுமக்களின் குற்றச்சாட்டுகளை தெரிவிக்க ஒரு புகார் பெட்டியும் புகார் புத்தகமும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த குற்றச்சாட்டுகள் மேற்பார்வை அதிகாரிகளால் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்பட்டு அவைகளைக் களைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

(8) சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள 10 உணவு வழங்கும் துறை மண்டலங்களிலுள்ள குடும்ப அட்டை பிரிவுகளை முதலில் கணிப்பொறி அமைப்பின்கீழ் கொண்டுவர ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இது போலி குடும்ப அட்டைகளைக்களைவதுடன் ஒப்புவிப்புசான்றிதழ் வழங்குதல், விலாசத்தை திருத்துதல் மற்றும் குடும்ப அட்டைகளின் பெயர்களைச் சேர்த்தல்/நீக்குதல் போன்ற பணிகளை விரைவில் செய்ய உதவும்.

(9) சென்னை நகரில் வ.உ.சி. மண்டலத்தில் 15—12—91 முதல் ஒரு கட்டுப்பாட்டு அறை செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த கட்டுப்பாட்டு அறைக்கு இணைக்கப்பட்ட தொலைபேசி எண் 58 34 84. 1992ஆம் ஆண்டு 180 குற்றச்சாட்டுகள் பெறப்பட்டன. 1993-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ந் தேதி வரை மொத்தமாக 10 குற்றச்சாட்டுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. குற்றச்சாட்டுகள் மீது விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(10) மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் நியாய விலைக் கடை வட்டம் மற்றும் மாவட்ட அளவில் பொது விநியோகத்துக்கான விழிப்புப் பணிக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் தன்னார்வ நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் நியாய விலைக்கான விழிப்புப் பணிக்குழுக்களில் நியமிக்கப்பட்டு இக்குழுக்கள் வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த குழுக்கள் மாதத்துக்கு ஒரு முறையாவது கூடவேண்டுமென மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். தமிழ்நாடு நுகர்வோர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்துடன் சேர்ந்து நியாய விலைக் கடைகளின் விழிப்பணி குழு உறுப்பினர்களுக்கு நியாய விலைக்கடைகளை கவனத்துடனும் தீவிரத்துடனும் கண்காணிப்பதன்மூலம் எங்ஙனம் நுகர்வோரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதுடன் அவர்களை திருப்தி அடையச் செய்யலாம் என்பது குறித்து பயிற்சி அளித்தது.

(11) நியாய விலைக்கடை பணியாளர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட அளவில், மாவட்டவருவாய் அதிகாரி தலைமையில் ஒரு ஒழுங்கு நடவடிக்கைக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள நியாய விலைக்கடைகளில் ரௌடிகளின் தொல்லையைத் தவிர்க்கும்

1993 மார்ச் 30]

பொருட்டு மாநகர காவல் துறை ஆணையாளரும், செங்கல் பட்டு மாவட்டம் (கிழக்கு) காவல்துறை கண்காணிப்பாளரும் உணவு வழங்குதுறை அதிகாரிகளுடன் அடிக்கடி கலந்துபேசி உரிய நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்.

(12) 1992-ஆம் ஆண்டு 409.38 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. மற்றும் 218.92 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. போலி குடும்ப அட்டைகளை பறிமுதல் செய்வதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக 1992-ஆம் ஆண்டு 3.82 இலட்சம் போலி அட்டைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

வலியூட்டப்பட்ட பொது விநியோகத் திட்டம்:

மத்திய அரசின் கட்டளைகளுக்கிணங்க வலியூட்டப்பட்ட பொது விநியோகத் திட்டம் ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டப்பகுதி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி மற்றும் மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டப்பகுதி போன்ற பகுதிகளில் 1-1-1992 முதல் இம்மாதிலுள்ள நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதிகளில் உள்ள வட்டாரங்கள் மற்றும் அவற்றின் ஜனத்தொகை, குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் இங்குள்ள நியாய விலைக்கடைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றை இணைப்பில் காணலாம். இப்பகுதியில் குடும்ப அட்டைகள் பெறாதவர்கள் அனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன. தேவையான இடங்களில் கூடுதல் நியாய விலைக்கடைகள் திறக்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்குத் தேவையான அனைத்து உள்ளமைப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1992-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் மத்திய அரசு இப்பகுதிகளில் வழங்கப்படுவதற்காக கூடுதலாக மாதமொன்றுக்கு 830 டன் அரிசி சிறப்பு மானியத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்குகிறது. இத்திட்டத்தில் உணவுப் பொருட்கள் மத்திய விற்பனை விலையை விட குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் குறைவாக வழங்கப்படுகின்றன. மத்திய அரசு இடை நிகழ்வான செலவுக்காக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் அனுமதித்தது. இப்பகுதிகளில் அரிசியின் சில்லறை விலை கீழ்க்கண்டவாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

சாதாரணம்.

சன்னம்

மிகச்சன்னம்.

(கிலோவுக்கு ரூபாய்)

4.12

4.72

4.93

மாநில விலை 2.50

3.50

3.50

மாநில அரசின் பொது விநியோக விலைகள் மத்திய விலைகளை விடக்குறைவாகவே உள்ளதால் அவையே இங்கும் பின்பற்றப்படுகின்றன. பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதியில்

[1993 மார்ச் 30]

மட்டும் சாதாரண அரிசி கிலோவுக்கு ரூ. 2.25 என வழங்கப் பட்டு வருகிறது. ஒதுக்கும் குறைந்த அளவு அரிசியைக் கொண்டு ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டப்பகுதி மற்றும் மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதியில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு கூடுதலாக 4 கிலோ தான் வழங்கப்படுகிறது (ஊரகப் பகுதிகள் தவிர்-வரிசை 1, தாள் 2 கணக்கெடுப்பு 1991).

3. தமிழ்நாட்டில் விலைவாசி நிலவரம் :

வெளி அங்காடியில் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையை மாநில அரசு தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. இதனால் இயல்பு மீறிய விலை ஏற்ற இறக்கம் ஏற்படும் போது சரியான நடவடிக்கை எடுக்க இயலும். அனைத்து இன்றியமையாப் பொருள்களின் வெளி அங்காடி விலைகள் குறித்த வாராந்திர அறிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பெற்று கணிப்பொறி தகவல் அமைப்பில் பாதுகாத்து வைத்து இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையில் இயல்பு மீறி ஏற்படுகிற ஏற்ற இறக்கம் கண்காணித்து வரப்படுகிறது.

1992-ம் ஆண்டு மாநிலம் தேவையான மழையினை தென்பகுதிகளில் பெற்றது. எனவே முந்தைய ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் விளைச்சல் பகுதி அதிகரித்ததுடன் உணவு பொருட்களின் விளைச்சலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உயர்ந்தது.

1992-ம் ஆண்டு நெல் விளைச்சல் பகுதி 18.73 இலட்சம் ஹெக்டேரிலிருந்து 22.93 இலட்சம் ஹெக்டேராக உயர்ந்தது. இது 22.4 சதவீத அதிகரிப்பாகும். பொதுவாக அரிசி விலை டிசம்பர் மற்றும் சனவரி மாதங்களில் உயர்ந்தும் மார்ச் மாதத்தில் விலை குறைந்தும் இருக்கும். இதற்கு மாறாக 1992-ம் ஆண்டில் சன்ன மற்றும் மிகச்சன்ன அரிசியின் குறைந்த விலைக்காலம் மே மாதம் வரை நீடித்தது. அதாவது 1992-ம் ஆண்டு வழக்கமாக 3 மாத காலமே குறைந்திருக்கும். அரிசி விலை 5 மாதங்கள் குறைந்திருந்தது. 1992-ம் ஆண்டு சனவரி திங்களில் கிலோ ஒன்றுக்கு 6.00 ரூபாய் 6.16 ரூபாய், 6.53 ரூபாய் மற்றும் 6.94 ரூபாய் ஆக இருந்த சாதாரண ரக புழுங்கலரிசி, சாதாரண ரக பச்சரிசி, சன்னரக பச்சரிசி விலை அவ்வாண்டு மத்தியில் குறைந்தது. 1993-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களில் இவற்றின் விலை 5.73 ரூபாய், 6.50 ரூபாய், 6.34 ரூபாய் மற்றும் 6.94 ரூபாயாக இருந்தது.

இம்மாநிலத்தில் பயிறு வகைகளின் உற்பத்தி, இதன் தேவைகளை நிறைவு செய்ய போதுமானதாக இல்லை. எனவே பயிறு வகைகளில் விலை ஏற்ற இறக்கம் பெருமளவில் பயிறு உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப் பிரதேசம்

1993 மார்ச் 30]

குஜராத், மத்திய பிரதேசம், ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பயிறு வகைகளின் அளவைப் பொறுத்தே உள்ளது. துவரம் பருப்பு மற்றும் உளுத்தம் பருப்பை பொறுத்த வரையில் 1992-ம் ஆண்டு முழுவதும் விலை குறைந்தே இருந்தது. 1992-ம் ஆண்டு துவரம் பருப்பு, உளுத்தம்பருப்பு விலை 18.31 ரூபாயாகவும் 12.45 ரூபாயாகவும் விளங்கி வந்தது. அவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 17.89 ரூபாயாகவும் 11.82 ரூபாயாகவும் குறைந்தது. ஆனால் கடலைப்பருப்பு மற்றும் பச்சைப் பருப்பு விலைகள் 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 10.32 ரூபாயாகவும் 13.10 ரூபாயாகவும் இருந்தது. அவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 12.26 ரூபாயாகவும் 13.72 ரூபாயாகவும் உயர்ந்தது. இதைப் போன்றே 1992-ம் ஆண்டில் புளி, தனியா மற்றும் சர்க்கரை விலையும் உயர்ந்தே இருந்தது.

1992-ம் ஆண்டில் நல்லெண்ணெய், கடலை எண்ணெய் மற்றும் தேங்காய் எண்ணெய் போன்ற சமையல் எண்ணெய்களின் விலைகள் கிலோவுக்கு 3.57 ரூபாயிலிருந்து 5.66 ரூபாய் வரை குறைந்திருந்தது. தமிழ்நாட்டில் வட மாநிலங்களிலும் சமையல் எண்ணெய் வித்துக்களின் அமோக விளைச்சலே இந்த குறைவுக்கு காரணமாகும். இனிவரும் மாதங்களில் சமையல் எண்ணெய் விலை மேலும் குறைய வாய்ப்புள்ளது. சமையல் எண்ணெயின் உற்பத்தியை பெருக்கும் வகையில் சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தியில் முன்னணியில் உள்ள ஈரோட்டில் உள்ள மொத்த வணிகர்களுக்கு 1977 ஆம் ஆண்டில், பருப்புகள், சமையல் எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்கள் (சேமிப்பு) கட்டுப்பாட்டு ஆணையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சேமிப்பு வரம்புகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன.

1992-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கிலோ 42.35 ரூபாயாக இருந்த மிளகாய் வற்றல் விலை டிசம்பர் மாதத்தில் 35.68 ரூபாயாக குறைந்தது. தமிழ்நாட்டிலும், நாட்டிலுள்ள மற்ற மிளகாய் உற்பத்தி மையங்களிலும் இருந்த அமோக விளைச்சலே இந்த விலைக் குறைவுக்கு காரணமாகும்.

1992-ம் ஆண்டில் முக்கிய காய்கறிகளின் மாநில சராசரி விற்பனை விலையில் ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டன. காய்கறிகளின் விளைபருவங்கள் மற்றும் விநியோகம் ஆகியவை அவற்றின் விலைகளை பாதிக்கின்றன.

[1993 மார்ச் 30]

பண்டங்களின் விலை உயர்வைத் தடுக்கத் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்து வருகிறது. 1992-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களின் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை அங்காடிகள் விலைகள் ஏறிவருவதை தடுக்கும் பொருட்டு பருப்பு, மிளகாய், தனியா, கடுகு, மிளகு, வெல்லம், உ போன்ற 27 பொருட்களை நேரடியாக விவசாயிகள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களிடம் வாங்கி அவற்றை வெளி அங்காடியில் நிலவி வந்த விலைகளுக்கும் குறைவாக விற்கிறார்.

வெளி அங்காடியில் நிலவி வரும் விலையை குறைக்கும் பொருட்டு அரசு அரிசி ஆலைகளை சொந்தமாக கொண்டுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமிருந்து நெல்லை நேரடியாகப் பெற்று அரைத்து பெறப்படும் அரிசியை நுகர்வோருக்கு நியாய விலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் சில்லறைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

4. 1955-ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தை செயற்படுத்துதல்.

மத்திய அரசின் 1955-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் இன்றியமையாப் பொருட்கள் தொடர்ந்து சீராக கிடைக்கப் பெறுவதை உறுதி செய்வதற்காகவும், கள்ளச்சந்தை மற்றும் பதுக்கலைத் தடுப்பதற்காகவும் மாநில அரசு பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை பிறப்பித்துள்ளது. 1981-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டம், வழக்குகளை மொத்தமாக விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும், உச்சபட்ச தண்டனை ஓராண்டு சிறைக்காவலாக இருந்ததை இரண்டாண்டுகளாக உயர்த்தவும் ஏதுவாக திருத்தப்பட்டது. இந்த திருத்தங்கள் 1—9—1982 முதல் 1981-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் சிறப்பு வழிமுறைகள் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடிக்காலம் 31—8—1992 வரை அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்டது. மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் கருத்தினைப் பெற்றபின் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இந்த சட்டத்தை நீட்டித்தது.

1955-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசு பல கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை வெளியிட்டுள்ளது. தற்போது அமலில் இருக்கும் உணவுத் துறையினைச் சார்ந்த கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள் பின்வருமாறு :

1. 1966-ம் ஆண்டின் மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல் மற்றும் விலை நிர்ணயம்). ஆணை.

1993 மார்ச் 30]

2. 1977-ம் ஆண்டின் பருப்புகள், சமையல் எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்கள் (சேமிப்பு) ஆணை.

3. 1973-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணை.

4. 1977-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (இருப்பு மற்றும் விலைகளை எழுதி வைத்தல் மற்றும் கணக்குகள் பராமரிப்பு) ஆணை.

5. 1977-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டு பொருட்கள் (தர நிர்ணயம்) ஆணை.

6. 1981-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சர்க்கரை (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணை.

7. 1982-ம் ஆண்டின் நெல் (இயக்கக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணை.

8. 1982-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டு பொருட்கள் (குடும்ப அட்டை மூலம் பொருட்களை வழங்குதலை முறைப்படுத்துதல்) ஆணை.

9. 1984-ம் ஆண்டின் நெல் மற்றும் அரிசி (லெவி மூலம் கொள்முதல்) ஆணை.

10. 1984-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப் படுத்துதல்) ஆணை.

11. 1988-ம் ஆண்டின் சமையல் வாயு (விநியோகத்தை ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல் மற்றும் விநியோகம்) ஆணை.

12. 1990-ம் ஆண்டின் பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் (விநியோகத்தில் ஒழுங்கீனங்களைக் களைதல்) ஆணை.

இந்த அனைத்து கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளும் சுலபமாக உபயோகிக்கும் பொருட்டு ஒரு கைப்புத்தகமாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்காணும் ஆணைகள் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் பணியாளர்களால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இப்பணியினை செயல்படுத்த குடிமைப் பொருள் வழங்கல் குற்றப்பிலனாய்வுத் துறை பிரிவினர் உதவு

[1993 மார்ச் 30]

கின்றனர். இந்த குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவினர் காவல்துறை தலைவரின் கட்டுப்பாட்டிலும் மற்றும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை ஆணையாளர் வனத்துறைக்கான குற்றப்புலனாய்வுக் காவல் துறைத் தலைவர் ஆகியோரின் கண்காணிப்பிலும் இயங்கி வருகின்றனர்.

29-1-1992 முதல் வர்த்தக லெவியினை நிறுத்திய பின்னர் ஏகபோகக் கொள்முதல் பகுதிகளில் கூடுதல் காவலர்களை நியமிக்கவும் மாநில எல்லைப்புற சோதனைச் சாவடிகளை உறுதிபடுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 3 ஆயுதம் தாங்கிய சிறப்புக் காவல் படையினர் ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். மாநிலங்களுக்கு இடையே கள்ளத்தனமாக நெல் மற்றும் அரிசி கடத்தப்படுவதை தடை செய்யும் பொருட்டு கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, மதுரை ஊரகம், கோயம்புத்தூர் மற்றும் நீலகிரி மாவட்ட காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்கள் தேவையான அளவு ஆயுதம் தாங்கிய காவலர்களை அப்பகுதிகளுக்கு அனுப்புமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். இது தவிர மாவட்டங்களிலுள்ள உணவு வழங்கல் குற்றப்புலனாய்வு காவல் துறையினர் ஒரு பிரிவினை வட்டங்களிலுள்ள எல்லைப்புற பகுதிகளுக்கு அனுப்புமாறு பணிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீதமுள்ள பிரிவுகள் மற்ற மாவட்டங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. நிலைமையை உன்னிப்பாக கவனிக்கவும், தீவிர சோதனை செய்யவும், வழக்குகள் தொடரவும், கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை அமுல்படுத்தும் அமைப்பு விழிப்புடன் செயல்படுவதை உறுதி செய்யவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இப்பிரிவு தற்போது தகவல்கள் சேகரித்தல், கலப்படக் குற்றங்களை கண்டுபிடித்தல் உணவுப் பொருட்களை கடத்துதலை தடுத்தல், பொருட்கள் பதுக்கப்படுவதைத் தடுத்தல் மற்றும் கள்ளச்சந்தையினை தடுத்தல் ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றுள்ளது. இது தவிர மாவட்ட எல்லைகளில் பொருட்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடுத்தல் பொது விநியோகத்திற்கான பொருட்கள் நியாயவிலைக் கடைகளிலிருந்து வெளிச் சந்தைகளுக்கு செல்வதைத் தடுத்தல், நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளை கவனித்தல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்கள் வெளியிடும் பறிமுதல் ஆணைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய பணிகளையும் இவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்.

1992-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் குற்றப்புலனாய்வுக் காவல் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திடீர் சோதனைகள் மற்றும் வழக்கு தொடரப்பட்டவர்கள் குறித்த விவரங்கல் இணைப்பில் உள்ள பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1993 மார்ச் 30]

கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளுக்கு இவ்வாண்டு செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள்.

1984-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணை, 1981-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சர்க்கரை கட்டுப்பாடு ஆணை மற்றும் 1975ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) ஆணை ஆகியவற்றின் மீதான உரிமக் கட்டணம், உரிமத்தை புதுப்பித்தல் கட்டணம் மற்றும் பிணை வைப்புத் தொகை ஆகியவை கடந்த பத்தாண்டுகளாக திருத்தியமைக்கப்படாமல் உள்ளன. இவற்றை சீர் செய்யவும், மேலும் இந்த ஆணைகளை செயல்படுத்த ஆகும் செலவுகளை கருத்தில் கொண்டும் இந்த கட்டணங்களையும் வைப்புத் தொகைகளையும் இந்த ஆணைகளின் தேவையான பகுதிகளை திருத்துவதன் மூலம் திருத்தியமைக்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரசின் முகவராகச் செயல்பட்டு நெல் கொள்முதல் செய்து வந்தாலும் மற்ற மொத்த வணிகர்கள் இப்பகுதிகளுக்கு நெல்லைக் கொண்டு வருவதைத் தடுக்கவும் மற்றும் நெல்லை எடுத்துச் செல்வதைத் தடுக்கவும் சட்டத்தில் வழி வகைகள் எவையுமில்லை. 1984-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணையின் மூன்றாம் விதியினை திருத்தியமைத்ததன் மூலம் இதற்கான வழிமுறைகள் செய்யப்பட்டன.

வர்த்தகர் லெவி முறை 20-1-1992 முதல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதால் மாவட்டங்களிடையே அரிசி வரத்து அதிகரித்து அதனால் வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை குறைந்தது. எனினும் மாவட்டங்களின் எல்லைப்பகுதிகளில் திருட்டுத் தனமாக நெல்/அரிசி கட்டப்பட்டு வருகிறது. இதனை தடுப்பதற்காக 1984 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு நெல் மற்றும் அரிசி (லெவி மூலம் கொள்முதல்) ஆணையில் புதிய விதி 4 (ஏ) ஒன்று புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆணையின்படி மாநிலத்தை விட்டு நெல் அல்லது அரிசியை எடுத்துச் செல்ல விரும்பும் வணிகர்கள் தான் எடுத்து செல்லும் அதே அளவு அரிசியை அரசுக்கு லெவியாகச் செலுத்த வேண்டும்.

1973 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணையின் கீழ் முன்பு முதல் குற்றத்துக்கு காப்புறுதியினை முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பறிமுதல் செய்தல் மற்றும் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வரும் குற்றங்களுக்கு உரிமத்தை விலக்குதல்

[1993 மார்ச் 30]

ஆகிய இரண்டு தண்டனைகள்தான் விதிக்கமுடியும். இவ்வாறு செய்வதால் வணிகர்களில் சிலர் கடுமையான குற்றத்திற்கு காப்புறுதி பறிமுதல் போன்ற சிறிய தண்டனையும் மற்றும் சிறிய குற்றங்களுக்கு உரிமத்தை) விலக்குதல் போன்ற கடுமையான தண்டனையும் பெற வேண்டி வந்தது. இதனைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு மற்றொரு இடைப்பட்ட தண்டனை அதாவது சம்பந்தப்பட்ட பொருளின் மதிப்பில் ஐந்து மடங்கினை அபராதமாக விதிப்பதனை புகுத்தும் பொருட்டு விதி 23 திருத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த தண்டனையை புகுத்துவதன் மூலம் வெவ்வேறு நிலையிலான குற்றங்களுக்கு வேறுவேறு தண்டனை வழங்கப்படுகிறது.

அரிசி மற்றும் கோதுமை இருப்பு வைத்திருப்பதை இலகுவாக்கும் வகையில் 1984 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) ஆணை திருத்தப்பட்டுள்ளது. வர்த்தகர்களும் ஆலை அதிபர்களும் தேவையான அளவு பொருட்களை இருப்பு வைத்து அவை அங்காடியில் சுலபமாகக் கிடைப்பதற்கு வசதியாக மேற்கண்ட திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1954 ஆம் ஆண்டின் உணவு கலப்படத்தை தடுத்தல் சட்டம் :

1954 ஆம் ஆண்டு உணவுக் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தை மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்ப நலத்துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் 7 உணவு பகுப்பாய்வு சோதனை கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1992 ஆம் ஆண்டு 17,503 சட்டப்பூர்வ மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 1220 மாதிரிகளில் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்த காலத்தில் 186 இனங்களில் குற்ற வழக்குகள் தொடர்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 113 நபர்கள் குற்றவாளிகளாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். இச்சட்டத்தின்கீழ் இந்த காலத்தில் 1.43 லட்சம் ரூபாய் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டது. உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் ஒரு பகுப்பாய்வு சோதனைக் கூடம் 1982 ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது. இது அனைத்து உணவு தானியங்கள் கோதுமை பொருட்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்களை சோதனை செய்யக்கூடிய வகையில் அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றுள்ளது. நுகர்வோர்க்கு நல்ல தரமான உணவு தானியங்களை வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக கிடங்குகள், கொள்முதல் மற்றும் சேமிப்பு முனைகளில் சோதனைக்காக மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

1993 மார்ச் 30]

1977 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டுப் பொருள்கள்
(தர நிர்ணயம்) ஆணை :

உணவு வழங்கல் துறையினைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் கலப்படம் உள்ளதா என சோதனை செய்ய உணவுப் பொருட்களின் மாதிரிகளை எடுக்கிறார்கள். 1992 ஜனவரி மாதம் முதல் 1993 பிப்ரவரி மாதம் வரை சுமார் 242 மாதிரிகள் சோதனைக்காக எடுக்கப்பட்டன. அவற்றில் 210 மாதிரிகள் கலப்படமற்றவை. 21 இனங்களில் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இதில் 18 இனங்களில் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 3 இனங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தில் இடமில்லாததால் அவை விடப்பட்டு விட்டன. 11 இனங்களில் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எடைகள் மற்றும் அளவைகள் :

1976 ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் தரங்கள் நிர்ணய சட்டத்தையும், 1985 ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தையும் தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு துறை அமுல்படுத்தி வருகிறது. சட்டப்பூர்வ அளவைகள் கட்டுப்பாட்டாளர் தலைமையில் 21 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும் இதர களப்பணியாளர்களும் உள்ளனர். 1992 ஆம் ஆண்டில் 1977 ஆம் ஆண்டின் எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (பொட்டலப் பொருட்கள்) விதிகளின் கீழ் 14,004 குற்ற வழக்குகளும் 1985 ஆம் ஆண்டின் எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 660 குற்ற வழக்குகளும் அனுமதிக்கப்பட்டன. இந்த காலத்தில் மேற்கொன்ன சட்டங்களின் கீழ் முறையே 38.10 லட்சம் ரூபாய் மற்றும் 16.11 லட்சம் ரூபாய் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டது. இத்தகைய சட்டங்கள் செயல்படுத்துதல் தொடர்பாக கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது.

5. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு :

1986 ஆம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நுகர்வோர்களின் பாதுகாப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்ட விரிவான, முன்னேற்றமான சட்டங்களுள் ஒன்றாகும். இச்சட்டம் நுகர்வோர்களது குறைகளை எளிய விரைவான, செலவற்ற முறையில் களைவதற்கு வகை செய்ய இயற்றப்பட்டதாகும்.

[1993 மார்ச் 30]

1986 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்ட அமைப்புகளை இம்மாநில அரசு உருவாக்கியுள்ளது :

1. மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு.
2. மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம்
3. மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள்.

மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுவில் அலுவல் சார்ந்த மற்றும் வணிகம் மற்றும் தொழில், நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள், சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர், சட்ட மன்ற மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்ற வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களும் அலுவல் சாரா உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இது ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகும். மாநில உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் குழுவின் தலைவராவார். இம்மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு 12—1—1993 முதல் திருத்தியமைக்கப்பட்டு இக்குழுவின் முதல் கூட்டம் 2—3—1993 அன்று நடைபெற்றது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியவை ஒரளவு நீதித் துறை சார்ந்த அமைப்புகள் ஆகும். நுகர்வோர் நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள், மையம் மற்றும் மாநில அரசுகள் இந்த அமைப்புகளில் தங்களது புதர்களை தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு, அல்லது நஷ்ட ஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்குள் இருந்தால், அப்புகார்களை மாவட்ட அமைப்புகளில் தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு அல்லது நஷ்ட ஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலும் பத்து இலட்சம் ரூபாய்க்குள்ளும் இருந்தால், மாநில ஆணையத்தில் இப்புகார்களை தாக்கல் செய்யலாம். இப்புகார்களை பதிவு செய்ய எந்தக் கட்டணமும் இல்லை. நுகர்வோர் தங்களது குறைகளுக்காக வேண்டும் நிவர்த்தியைப் பொறுத்து பொருட்களின் குறைபாடுகளை நீக்கவும், அவைகளை மாற்றம் செய்து புதிய பொருட்கள் வழங்கவும் செலுத்திய தொகையை திரும்பப் பெறவும், அல்லது நஷ்ட ஈடு வழங்கவும் இந்த நுகர்வோர் நீதிமன்றங்கள் ஆணை பிறப்பிக்கும்.

மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம், ஒய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளது. இம்மாநில ஆணையத்திற்கு ஒரு பெண்

1993 மார்ச் 30]

உறுப்பினர் உள்பட இரண்டு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இம்மாநில ஆணையத்தின் பதிவாளர் ஒரு துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு அவருக்கு மாநில ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட அமைப்புக்களின் செயல்பாடுகள் குறித்த கருத்துருக்களை நேரடியாக அரசுக்கு அனுப்பும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில ஆணையத்தின் தலைவர் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிக்கு அளிக்கப்படும் ஊதியம் இதர படுகள் மற்றும் ஏனைய இடை ஆதாயம் ஆகியவையும் இம்மாநில ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் போக்குவரத்துப் படியாக மாதந்தோறும் 1000 ரூபாயும் (2—9—1992 முதல்) பெறும் பொருட்டு 1988 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய ஆணையம் மற்றும் பல்வேறு மாநில ஆணையங்களின் தீர்ப்புக்களை வெளியிடும் “நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தீர்ப்புக்கள்” மற்றும் “நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அறிக்கை” ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளை எல்லா மாவட்ட அமைப்புக்கள் மற்றும் மாநில ஆணையத்திற்கு வழங்கும் பொருட்டு மாநில ஆணையத்தின் பதிவாளருக்கு அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு, இம்மாநிலத்தின் இருபத்தியிரண்டு மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த அமைப்புக்கள் யாவும் தற்போது இயங்கி வருகின்றன. இந்த இருபத்தியிரண்டு மாவட்டங்களில் சென்னை, சேலம், தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் இன்றியமையாத பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு நீதி மன்றங்களின் தலைவர்கள், அந்தந்த மாவட்டத்தின் நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புக்களுக்கும் தலைவரவர்கள். ஏனைய பதினாறு மாவட்டங்களிலும், அந்தந்த மாவட்ட மற்றும் செஷன்ஸ் நீதிபதிகள், அந்தந்த மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்பிற்கு தலைவராக உள்ளனர். புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள “விழுப்புரம்-வள்ளலார்” மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்பினை ஏற்படுத்த 14—4—1993 அன்று அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த எல்லா மாவட்ட அமைப்புகளும் பகுதிநேர அமைப்புக்களாக செயல்படுகின்றன. 1991-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 5-ஆம் தேதிய உச்ச நீதிமன்ற ஆணைகளுக்கு ஏற்ப, சென்னை மாவட்டத்தில் நுகர்வோர்களது புகார்களை மட்டும் விசாரிப்பதற்கென்று தேவையான பணியாளர்கள் மற்றும் இதர வசதிகளைக் கொண்ட ஒரு முழுநேர மாவட்ட அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அமைப்பிற்கு ஓய்வு பெற்ற மாவட்ட நீதிபதி ஒருவரை “முழு நேர” தலைவராக நியமிக்க நட

[1993 மார்ச் 30]

வடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த சென்னை மா வட்ட அமைப்பிற்கு ,கூடுமானவரை உயர் நீதிமன்ற வளா கத்திற்குள்ளேயே இடவசதி செய்து கொடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

உச்ச நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கேற்ப, ஒவ்வொரு மா வட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்பும் வாரத் திற்கு குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது கூட்டப்பட வேண் டும். இம்மாவட்ட அமைப்புக்களது தலைவர்களின் மதிப் பூதியம் ஒவ்வொரு அளவிற்கும் 150 ரூபாயாகவும், மாதத்திற்கு 750 ரூபாய்க்கு மிகாமலும் உள்ளது. இத் தகைய மாவட்ட அமைப்புக்கள் அடிக்கடி கூடும் பொருட்டும் இப்போது தீர்வு செய்யப்படும் வழக்குகளை விட அதிக அளவில் வழக்குகள் தீர்வு செய்யப்படுவதற்கும் வகை செய் யும் பொருட்டும் ,மாவட்ட அமைப்புக்களின் தலைவர்களது மதிப்பூதியத்தின் உச்சவரம்பை 750 ரூபாயிலிருந்து 2,100 ரூபாயாக உயர்த்துவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தனது 7—1—1993 நாளிட்ட தீர்ப்பில் உச்ச நீதிமன்றம் மாவட்ட நீதிபதிகள் தலைவர்களாகச் செயல்படும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகளின் பதிவு செய்யப்படும் வழக்குகளது எண்ணிக்கை ஆறு மாத காலத்திற்கு சீராக 150-க்கு மேல் இருந்தால், அந்தந்த மாவட்டங்களில் உயர்நீதிமன்ற அனுமதியின் பேரில், அவ் வாறு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட ஆறு மாத காலத்திற் குள்ளாக தனிப்பட்ட மாவட்ட அமைப்பினை நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 9-ல் கூறியுள்ளபடி உருவாக்க வேண்டும் என்றும் ,அவ்வாறு 150 வழக்குகளுக்கு மிகாமல் பெறப்படும் மாவட்ட அமைப்புகளில் தற்போது செயல்பட்டுவரும் சிறப்பு நடைமுறையே 7—1—1993 முதல் ஓராண்டு காலத்திற்கு செயல்படலாம் என்றும், இந்த காலவரையறைக்குள் மாநில அரசுகள் தன்னி யலான மாவட்ட அமைப்புகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் அல்லது மத்திய அரசு அனுமதி அளித்தால் 2 அல்லது 3 மாவட்டங் களை ஒருங்கிணைத்து ஒரு மாவட்ட அமைப்பினை உரு வாக்கலாம் என்றும் ஆணையிட்டுள்ளது. இந்தத் தீர்ப் பின் மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாநில ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட அமைப்புக்களில் 1992-ம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் மற்றும் தீர்க்கப் பட்ட வழக்குகள் ஆகிய விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக் கப்பட்டுள்ளன.

மத்திய அரசு 17—10—1990 அன்று நடைபெற்ற தேசிய நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் 1986-ம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும்

1993 மார்ச் 30]

1969-ம் ஆண்டின் ஏகாதிகார மற்றும் தடை வர்த்தக நடைமுறைச் சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கும் பொருட்டு ஒரு குழுவினை நியமித்தது. தமிழ்நாடு அரசின் உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையின் அமைச்சர் இக்குழுவின் உறுப்பினராக நியமிக்கப் பட்டார். இக்குழு நான்கு கூட்டங்களை நடத்தி 22-1-1992 அன்று மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமரிடம் அறிக்கை ஒன்றினை சமர்ப்பித்துள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கையின் பேரில் மத்திய அரசு மசோதா ஒன்றினை தயாரித்துள்ளது. இம் மசோதா பாராளுமன்றத்தில் விரைவில் தாக்கல் செய்யப் பட உள்ளது.

நுகர்வோர் கல்வி:

பெரும்பாலான நுகர்வோர்கள் தங்களது உரிமைகளை அறியாதவர்களாக உள்ளனர். மாநில அரசு அவர்களை பயிற்றுவிக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் 13,000 முதியோர் கல்வி மையங்களில் பயன்படும் வகையில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் ஒரு துணை நூலாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 5 மற்றும் 9-ஆம் வகுப்பு பாடத்திட்டத்தில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உணவுக் கலப்படம், மற்றும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்தல் குறித்த ஒரு பாடத்தை வேதியியல் போதிக்கும் கல்லூரிகளின் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. நுகர்வோர் பாதுகாப்பை எம்.பில். மற்றும் பி. எச்.டி. போன்ற துறைகளில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு ஒரு தலைப்பாக வைக்கும்படி இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படும் சிறப்பு அங்காடிகள் மற்றும் பல் பொருள் அங்காடிகள், மாவட்ட மற்றும் வட்ட அளவிலான உணவுப் பொருள் வழங்கு துறை அலுவலகங்கள், கல்வித் துறையின்கீழ் இயங்கும் நடமாடும் அறிவியல் வண்டிகள் ஆகியவற்றிற்கு கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிக்க சிறிய கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. நுகர்வோர் நலன் குறித்து மத்திய அரசின் திரைப்படத்துறை வெளியிட்டுள்ள 'தி குருசேட்' என்ற திரைப்படம் வாங்கப்பட்டு இம்மாவட்டங்களில் உள்ள திரையரங்குகளில் திரையிட அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் நலன் குறித்த வீடியோ கேசட்டுகளும் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. 1993-94-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கீழ்க் கண்ட இனங்களுக்காக 4.50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

[1993 மார்ச் 30]

1. சிறிய திரைப்படம் ஒன்றினை வெளியிட ரூ. 2.75 இலட்சம்
2. ஒரு காலாண்டு பத்திரிக்கை வெளியிட ரூ. 0.60 ,,
3. தன்னியலாக செயல்படும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி ரூ. 0.50 ,,
4. நுகர்வோர் பாதுகாப்பிற்கு 50 பயிற்சி முகாம்கள் நடத்துவதற்கும், அச்சடிப்பதற்கு தேவையான பொருட்களின் செலவிற்கும் ரூ. 0.50 ,,
5. அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு ரூ. 0.15 ,,

நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் ஂடுக்கப்பட்டுள்ள மற்ற நடவடிக்கைகள்:

மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு, இந்த அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 15ஆம் தேதி நடைபெறும் உலக நுகர்வோர் நாளில் மாநில அளவிலான ஒரு நுகர்வோர் கருத்தரங்கை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு நுகர்வோர் தினம் தென்னாற்காடு மாவட்டம் திண்டிவனத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. இக்கருத்தரங்கிற்கு மத்திய அரசு 40,000 ரூபாய் நிதியுதவி அளித்துள்ளது. இம்மாதிலத்தில் 115 தன்னார்வ நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளன. இதில் சில நிறுவனங்கள் சீரிய முறையில் செயலாற்றுகின்றன. நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் அரசின் முயற்சிகளுக்கு இந்நிறுவனங்கள் உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றன. இதில் தகுதி வாய்ந்த நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய கருத்தரங்குகள் மற்றும் கண்காட்சிகள் நடத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. 1992-ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக, தன்னார்வ நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு 50,000 ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது. மேலும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை தன்னார்வமாக செயல்படும் தொண்டு நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி முகாம்கள் நடத்துவதற்காக 50,000 ரூபாய் வழங்கியுள்ளது. நுகர்வோர் நலனுக்கு சீரிய முறையில் பணியாற்றுவவர்களுக்கென மாநில அளவிலான ஒரு விருதினை உருவாக்கி, மாநில அரசு ஆண்டு தோறும் பரிசுகள் வழங்கி வருகிறது. உணவுப் பொருள்வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறையின் ஆணையாளர் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு காலாண்டு பத்திரிக்கையும் வெளியிடுகிறார்.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தொடர்பான செயல்களை முன்னிறுத்தி தன்னார்வமாகச் செயல்படும் முதன்மை நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் கூட்டங்கள் நடத்தி, அவர்களது குறைகளுக்கும் ஆலோசனைகள், பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றின்

1993 மார்ச் 30]

மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி அரசு செயலாளர்கள், துறைத் தலைவர்கள், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், ஆகியோர் அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளனர். அனைத்துத் துறைத் தலைவர்களும், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்களும், நுகர்வோர் குறைகளைக் கேட்டறிந்து களையும் பொருட்டு அவர்களது அலுவலகத்தில் ஒரு “நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் பிரிவினை” அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் ஆணையாளர், தன்னார்வமாக செயல்படும் நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை கூட்டம் நடத்தி, இக்கூட்டங்களில் அவர்களால் கூறப்படும் பிரச்சினைகளை சம்பந்தப்பட்ட அரசுத் துறைகள்/அரசு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் கவனத்திற்கு கொண்டு சென்று, அவற்றின் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்.

இந்த 1992-93 நடப்பு நிதி ஆண்டில், தேசிய சேவை திட்டத்தின்கீழ் 2,500 மாணவத் தொண்டர்களுக்கு நுகர்வோர் பாதுகாப்பின் அடிப்படை கொள்கைகள், நுகர்வோர்களது உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், நுகர்வோர்களது குறைகளை களையும் வழிமுறைகள் ஆகியவை குறித்து பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப் பயிற்சிகள் கிராம மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த உதவும். நுகர்வோர்களுக்கான செய்திகளை உள்ளடக்கிய சுவரோட்டிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு தன்னார்வமாக செயல்படும் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுக்கு நுகர்வோர் நலனை பரப்பும் பொருட்டு வழங்கப் பட்டுள்ளன.

6. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

நலன் பயக்கும் திட்டங்கள்:

அரசு நிறுவனமான நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 1972-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கொள்முதல், சேமிப்பு, பதப்படுத்துதல், தேவையான இடங்களுக்கு உணவு தானியம் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை கொண்டு செல்லுதல், விநியோகித்தல், விற்பனை செய்தல், அரசின் நலன் பயக்கும் திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அதற்கு தேவையான மூலதனம், நிதி ஆதாரங்கள் தருதல், தொழில் நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மை சேவைகள்

[1993 மார்ச் 30]

ஆலோசனை உதவி போன்ற பணிகளை செய்தல் ஆகியவை ஆகும். 1972-ம் ஆண்டில் சுமார் 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருந்த விற்பனை 1991-92 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 1,255.29 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. 1992-93-ம் ஆண்டு முடிவில் இது 1287.96 கோடி ரூபாயை எட்டிவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 30 கோடி ரூபாயாகும். செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 23.03 கோடி ரூபாயாகும்.

இக்கழகம் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் தலைமையில் அவருக்குக்கீழ் உதவியாக பல அலுவலர்களுடன் செயலாற்றி வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மண்டலமாக 22 மண்டலங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி அல்லது துணை ஆட்சியாளர்கள் நிலையில் உள்ள 22 மண்டல அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கழகத்தின் மொத்த பணியாளர்கள் எண்ணிக்கை 10,700-க்கும் மேலாகும்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரசின் நேரடி முகவராக இருந்து மாநிலத்திற்குள் நெல் கொள்முதல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி, நெல், கோதுமை, சர்க்கரை சில வேளைகளில் பாமோலின் சமையல் எண்ணெய் மற்றும் வெளிச்சந்தையில் அரிசி கொள்முதல் ஆகிய பணியினை அரசின் ஆணைக்கேற்ப செயல்படுத்துகிறது.

மாபெரும் சமூக நலத்திட்டமான புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்திற்கு தேவையான அரிசி, பருப்பு மற்றும் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றை சத்துணவு மையங்களுக்கு நேரிடையாக வழங்கும் பொறுப்பானபணியினை செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மேற்படி மதிய உணவு மையங்களுக்கு சுமார் 20,000 டன் அரிசியினையும் 3,000 டன் பருப்பு வகைகளையும் மற்றும் 250 டன் சமையல் எண்ணெயையும் வழங்கி வருகிறது.

தமிழ்நாடு உப்பு கழகத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் இரும்பு சத்துக்கொண்ட உப்பினை கழகம் பெற்று மதிய உணவு மையங்களுக்கு 1-1-1991 முதல் வழங்கி வருகிறது.

1992 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்தின்கீழ் குழந்தை நல மையங்களில் துவரம்பருப்பு விநியோகத்தில் 25 சதவீதம் சக்தி சோயாஸ் நிறுவனத்தாரால் தயாரிக்கப்படும் சோயாமாவு விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பணியாளர் நலத்திட்டத்தின்கீழ் காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை, சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கும் அரசு ஆணைகளின்படி இன்றியமையாய் பொருட்களை மானிய விலையில் கழகம் வழங்கி வருகிறது.

1993 மார்ச் 30]

மேலும் இக்கழகம் இன்றியமையாப் பொருட்களை இலங்கை அதிகருக்கும் வழங்கி வருகிறது. மானிய விலையில் ஒரு கிலோ அரிசி 57 பைசாக்கள் வீதமும் மற்றப் பொருட்கள் பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் விலைக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இது போன்று சமீபத்திலும் கர்நாடக மாநிலத்தில் காவிரி நதி நீர் பங்கீடு காரணமாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியால் தமிழகத்திற்கு வந்த தமிழர்களுக்கும் 57 பைசாவிற்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது.

வணிக செயல்பாடுகள் சென்னை மாநகரமும் மற்றும் மாவட்டங்களில் 62 அமுதம் பல்பொருள் அங்காடிகள் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்காடிகளில் சராசரி மாத விற்பனை சுமார் 95 லட்சம் ரூபாய் முதல் 100 லட்சம் ரூபாயாகும். இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு 1992-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் விற்பனை 110 இலட்சம் ரூபாயை எட்டியுள்ளது.

விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி தஞ்சாவூர் மற்றும் நாகப்பட்டினம் காயிதேமில்லத் மாவட்டங்களிலும் மற்றும் ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளிலும் கொள்முதல் பணிக்கென 97 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களை கழகம் இவ்வாண்டு திறந்துள்ளது. நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் வருடாவருடம் செயல்பட்டு வருவதால் பாதுகாக்கப்பட்ட சேமிப்பு வசதிகள் உலர்த்தும் தளம் அணுகு சாலை போன்ற எல்லா அடிப்படை வசதிகளுடனும் கூடிய நிரந்தர கட்டிடங்களை நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு கட்டும் பணியை கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. அதன்படி இதுவரையிலும் 107 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 18 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கட்டும் பணி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. 1993-94 மற்றும் 1994-95 திட்ட ஆண்டுகளில் மேலும் 10 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 5.44 லட்சம் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகள் தமிழ்நாட்டில் 101 வட்டங்களில் 115 இடங்களில் இதுவரை கட்டியுள்ளது. தற்போது 130.33 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 12,900 டன்கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகள் 7 வட்டங்களில் 7 இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1993-94 மற்றும் 1994-95 திட்ட ஆண்டுகளில் 57 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 3 சேமிப்புக் கிடங்குகளை கட்டலாம் என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் தனது சொந்த கிடங்குகள் தவிர தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் மற்றும் மத்திய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் ஆகியவற்றிற்கு சொந்தமான கிடங்குகளில் இன்றியமையாப் பண்டங்களை சேமித்து வைக்கும் பொருட்டு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறது.

[1993 மார்ச் 30]

1993-94-ஆம் நிதி ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்காக நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மற்றும் கிடங்குகள் ஆகியவை கட்டுவதற்கான மொத்த செலவையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டொன்றுக்கு 4,21,000 டன் அரவை திறன் கொண்ட 19 நவீன அரிசி ஆலைகள் கழகத்திற்கு சொந்தமாக உள்ளன.

தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், எருக்கூர் மற்றும் போனக்குளம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் பிழிந்தெடுக்கும் ஆலையை நிறுவியுள்ளது.

7. தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் 1957-ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு 1958—59-ம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாய விளைப்பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு அறிவியல் ரீதியான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்பு கிடங்கு வசதியை இந்நிறுவனம் அளிக்கிறது. சமீப காலங்களில் தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் தனது வழக்கமான பணிகளிலிருந்து சற்று விலகி, சோயா்மாவு, வறுக்கப்பட்ட கடலைப் பருப்பு ஆகியவற்றையும் சேமித்து வருகிறது. இது இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிகப்படியான வருவாயினை சேகரித்து தருவதுடன் இந்நிறுவனத்தின் சேமிப்புத் திறனையும் அதிகரித்துள்ளது.

இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை 800 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 730 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 380.50 லட்சம் ரூபாய் மாநில அரசாலும், மீதமுள்ள 349.50 லட்சம் ரூபாய் மைய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு நிறுவனங்களின் பங்குத் தொகை 50:50 என்ற விகிதத்தில் உள்ளது.

இக்கழகம் தற்போது மாநிலம் முழுவதும் குறிப்பாக ஊரகப் பகுதிகளில் உள்ள 66 மையங்களில் 6.12 லட்சம் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகளை அமைத்துள்ளது. இதில் 48.074 டன் கொள்ளளவு கொண்ட வாடகை கிடங்குகளும் அடங்கும்.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனத்தின் கொள்திறன் சமீப மாதங்களில் அதிகரித்துள்ளது. 1992-ம் ஆண்டு, ஜனவரி திங்களில் 57 சதவீதமாக இருந்த கொள்திறன் 1993-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்களில் 86 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

1993 மார்ச் 30]

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் தனது வழக்கமான பணியிலிருந்து சற்று விலகி சேமிப்பு வசதிகள் வழங்குவது தவிர மக்கள் பயன்படுத்தும் இடங்களில் பூச்சி ஒழிப்பு மற்றும் கறையான் ஒழிப்புத் திட்டத்திலும் கவனம் செலுத்துகிறது. மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தும் உணவு விடுதிகள், திரைப்படக் கூடங்கள் தனியார் கிடங்குகள் மருத்துவமனை போன்ற இடங்களில் இந்தப் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்நிறுவனம் அறிவியல் ரீதியில் சரக்குகளை பாதுகாக்கும் முறைகளை பயிற்றுவிப்பதற்காக பயிற்சி மையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது. இப்பயிற்சி மையத்தில் இந்நிறுவனத்தின் பணியாளர் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு நுகர்ப்பொருள் வாணிபக் கழகப் பணியாளர்கள், அண்டை மாநிலங்களை சேர்ந்த சேமிப்புகிடங்கு பணியாளர்கள் ஆகியோரும் பல்வகையான பயிற்சிகளைப் பெற்று பயனடைந்து வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தில் கொள்திறன் மற்றும் வருவாயை அதிகப்படுத்துவதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் அரசால் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

100 / 1001 8007

